

Proceedings

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ
งานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5

วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีกวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ
จากยุคพุทธกาลสู่โลกดิจิทัล

The 5th National Academic Conference On Ethics in the Old Scriptures : From the Buddha Era to the Digital World (MCURK.2023)

วันอาทิตย์ที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2566

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings)
งานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 The 5th National Academic Conference (MCU.RK.2023)

เรื่อง “จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุคพุทธกาลสู่โลกดิจิทัล”
Ethics in the Old Scriptures: From the Buddha Era to the Digital World

เผยแพร่ออนไลน์ : <https://rk.mcu.ac.th/>

ที่ปรึกษา

พระพรหมบัณฑิต, ศ.ดร.
พระธรรมวชิราวุฒ, ดร.

พระธรรมวัชรบัณฑิต, ศ.ดร.
พระเทพปวรเมธี, รศ.ดร.

กองบรรณาธิการ

พระมหาบุญเลิศ อินทปญโญ, ศาสตราจารย์ ดร.
พระมหาสมบุญ วุฒิกโร, รองศาสตราจารย์ ดร.
พระสุธีรัตนบัณฑิต, รองศาสตราจารย์ ดร.
พระเมธาวิเชียร, รองศาสตราจารย์ ดร.
พระมหาหมื่นวินทร์ ปุริสุตโต, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.
พระครูปลัดประวิทย์ วรธมโม, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.
ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง
ศาสตราจารย์ ดร.วัชระ งามจิตรเจริญ
รองศาสตราจารย์ ดร.วุฒินันท์ กันทะเดียน
รองศาสตราจารย์ ดร.ชลวิทย์ เจียรจิตต์
รองศาสตราจารย์ ดร.สิริกกร กาญจนสุนทร
รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.หญิง ดร.ศิริพร นุชสำเนียง
รองศาสตราจารย์ ดร.ประเวศ อินทองปาน
รองศาสตราจารย์ ดร.โกนิฐ์ ศรีทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กังวล คัชชิตมา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธุ์
พระมหาประกาศิต สิริเมธ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.
พระเจริญพงษ์ ธรรมทีโป, ดร.
คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ วิทยาลัยสงฆ์

บรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ
กองบรรณาธิการและเลขานุการ
ผู้ช่วยกองบรรณาธิการ

จัดทำโดย :

วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี เลขที่ 51 หมู่ที่ 2 ตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม
73210 โทรศัพท์โทรสาร 034-326912 WWW.RK.MCU.AC.TH

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

บทบรรณาธิการ

คัมภีร์โบราณที่บรรพชนคนไทยนำมาบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต นอกจากการบันทึกหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาแล้ว คัมภีร์โบราณประเภทต่าง ๆ ได้บันทึกเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ โหราศาสตร์ วรรณกรรม พงศาวดาร กฎหมายโบราณ ตำรายา คาถาอาคม ภูมิปัญญา คติธรรม ความเชื่อ นิทานชาดก นิทานพื้นบ้าน เป็นต้น ทุกเรื่องราวที่บันทึกไว้ในคัมภีร์ล้วนเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ มีเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรแก่การอนุรักษ์และการถ่ายทอดมรดกภูมิปัญญาสู่คนรุ่นปัจจุบัน

วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดไร่ขิง พระอารามหลวง จังหวัดนครปฐม ในฐานะสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของคณะสงฆ์ไทย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการผลิตและเผยแพร่ผลงานวิจัยหรือผลงานวิชาการเพื่อให้เกิดการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ ดังนั้น วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จึงได้กำหนดจัดงาน “การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 ในหัวข้อ “จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุคพุทธกาลสู่โลกดิจิทัล” The 5th Academic Conference on “Ethics in the Old Scriptures: From the Buddha Era to the Digital World” (MCU.RK.2022) มีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยน เผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานวิชาการระดับชาติ และเพื่อการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์เชิงบูรณาการในการพัฒนาปัญญาและคุณธรรมของคนในสังคม ประเทศชาติ

ในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕ มีการปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “พุทธจริยศาสตร์ในคัมภีร์โบราณและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา” โดย รศ.ดร. ศานติ ภักดีคำ รองเลขาธิการราชบัณฑิตยสภา การเสวนาทางวิชาการ การนำเสนอผลงานทางวิชาการ การจัดแสดงนิทรรศการ เรียนรู้มรดกภูมิปัญญา สัมผัสชีวิตชุมชน ชิมอาหารพื้นถิ่น โดยมีผลงานผ่านการนำเสนอรวม ๑๒๔ ผลงาน เป็นผลงานจากหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๘ หน่วยงาน และจากหน่วยงานภายนอก ๑๙ หน่วยงาน

ขออนุโมทนาขอบพระคุณทุกท่านที่ได้มีส่วนร่วมให้การจัดกิจกรรมบรรลุดุวัตถุประสงค์ของโครงการและสำเร็จลงด้วยดี ในนามคณะกรรมการดำเนินงานหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความร่วมมือที่ดีจากทุกท่านเช่นนี้ต่อไป หากกิจกรรมนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ทางคณะกรรมการดำเนินงานต้องกราบขอภัยมา ณ โอกาสนี้ และขอขอบคุณสำหรับเมตตาธรรมค่าน้ำใจต่าง ๆ เพื่อจะนำไปปรับปรุงการดำเนินงานกิจกรรมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นในคราวต่อไป

(พระมหาบุญเลิศ อินทปญโญ, ศ.ดร.)

บรรณาธิการงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕

วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

โครงการประชุมวิชาการระดับชาตินานาชาติ
การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕
ในหัวข้อ “จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุคพุทธกาลสู่โลกดิจิทัล”
The 5th National Academic Conference

On Ethics in the Old Scriptures: From the Buddha Era to the Digital World (MCU.RK.2023)

๑. ชื่อโครงการ : โครงการประชุมวิชาการระดับชาตินานาชาติ
การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕ ในหัวข้อ “จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุคพุทธกาล
สู่โลกดิจิทัล” The 5th National Academic Conference On Ethics in the Old
Scriptures: From the Buddha Era to the Digital World (MCU.RK.2023)

๒. ส่วนงานหลักที่รับผิดชอบ : วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. ภาคีเครือข่าย/หน่วยงานที่เข้าร่วม

1) หน่วยงานภายใน

วิทยาเขตขอนแก่น	วิทยาเขตเชียงใหม่
วิทยาลัยสงฆ์พ้อขุนผาเมือง เพชรบูรณ์	วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช
วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี	วิทยาลัยสงฆ์เชียงใหม่
วิทยาลัยสงฆ์ชลบุรี	วิทยาลัยสงฆ์นครพนม
วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน	วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ
วิทยาลัยสงฆ์กาญจนบุรีศรีโพธิ์	วิทยาลัยสงฆ์พิจิตร

2) หน่วยงานภายนอก

มหาวิทยาลัยมหิดล	มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	มหาวิทยาลัยศิลปากร
กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์	วิทยาลัยชุมชนยโสธร
สถานีโทรทัศน์เพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	วิทยาลัยชุมชนน่าน
องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอุดรธานี

สำนักงานพระพุทธศาสนา จังหวัดชลบุรี	โรงเรียนนานาชาติการ์เด็น กรุงเทพมหานคร
โรงเรียนวัดคงคาราม โพนาราม ราชบุรี	โรงเรียนธรรมาธิปไตย โพนาราม ราชบุรี
โรงเรียนวัดม่วง บ้านโป่ง ราชบุรี	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนครคีรี
ศูนย์ทอผ้ามอญทอมือบ้านม่วง บ้านโป่ง ราชบุรี	สถานีตำรวจภูธรกุฉุขุม โสธร
สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน (มหาวิทยาลัยชีวิต)	
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติแห่งที่ ๑ ราชบุรี	
ศูนย์การเรียนรู้กลุ่มผ้าทอศรีอู่มพร ลาวครั้ง โพรงมะเตือ เมืองนครปฐม	
วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง	

4. สนับสนุนและสอดคล้อง

สนับสนุนพันธกิจ : ด้านการวิจัยและพัฒนา, ด้านการบริการวิชาการ

สอดคล้องกับแผนพัฒนาวิทยาลัยสงฆ์ : ยุทธศาสตร์ ข้อที่ 2 พัฒนางานวิจัยและสร้างพุทธนวัตกรรมให้มีคุณค่าตอบสนององคณะสงฆ์และท้องถิ่น

5. หลักการและเหตุผล

คัมภีร์โบราณที่บรรพชนคนไทยนำมาบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เรียกกันทั่วไปว่า “หนังสือใบลาน” หรือ “คัมภีร์ใบลาน” ที่เรียกว่าคัมภีร์ใบลานเพราะเนื้อเรื่องที่จดจารลงบนใบลานส่วนใหญ่เป็นพระสัทธรรมคำสั่งสอนในพระพุทธศาสนา ด้วยเหตุที่พระธรรมเป็นสิ่งสำคัญอันสูงสุดของพระพุทธศาสนา เมื่อจดจารลงบนใบลาน ก็ทำให้คัมภีร์ใบลานมีความสำคัญและศักดิ์สิทธิ์ไปด้วย ฉะนั้น พุทธศาสนิกชนคนไทยจึงถือกันเป็นธรรมเนียมว่าคัมภีร์ใบลานเป็นสิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญ เก็บรักษาอย่างดีในที่อันควรดูจเดียวกับพระพุทธรูป คัมภีร์ใบลานถือว่าเป็นวัฒนธรรมทางภาษาที่บรรพชนได้สรรคสร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในสังคมที่มีการสืบทอดกันมาเป็นเวลาอันยาวนานจากบรรพชนรุ่นหนึ่งสู่อุชนรุ่นหลังสืบ ๆ กันมา เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่เป็นเสมือนกระจกส่องให้อุชนรุ่นหลังได้รู้จักภูมิหลัง หรือพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของตนเองและของชุมชนตนเองได้เป็นอย่างดี เพราะเป็นหลักฐานขั้นต้นที่สำคัญต่อวงวิชาการที่บันทึกเหตุการณ์และเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งคติโลกและคติธรรม นอกจากการบันทึกหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาแล้ว คัมภีร์ใบลานได้บันทึกเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ไทโรศาสตร์ วรรณกรรม พงศาวดาร กฎหมายโบราณ ตำรายา คาถาอาคม ภูมิปัญญา คติธรรม ความเชื่อ นิทานชาดก นิทานพื้นบ้าน เป็นต้น ทุกเรื่องราวที่บันทึกไว้ในคัมภีร์ใบลานล้วนเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้จึงมีเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรแก่การอนุรักษ์และถ่ายทอดภูมิปัญญา องค์ความรู้ทางพระพุทธศาสนา ภูมิปัญญาที่บันทึกในคัมภีร์โบราณ ส่งเสริมการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในเชิงประวัติศาสตร์จากคัมภีร์โบราณ ส่งเสริมการต่อยอดความรู้ให้สามารถถอดองค์ความรู้ต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ให้เกิดคุณค่าด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตประจำวัน ทั้งยังเป็นการรักษาความรู้ที่มีอยู่มิให้สูญหาย

วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดไร่ขิง พระอารามหลวง จังหวัดนครปฐม ในฐานะสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของคณะสงฆ์ไทย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการผลิตและเผยแพร่ผลงานวิจัยหรือผลงานวิชาการเพื่อให้เกิดการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ ดังนั้น วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จึงได้กำหนดจัดงาน “การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕ ในหัวข้อ “จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุคพุทธกาลสู่โลกดิจิทัล” The 5th Academic

Conference on “Ethics in the Old Scriptures: From the Buddha Era to the Digital World” (MCU.RK.2023) เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากรวิทยาลัยสงฆ์ในการผลิตและเผยแพร่ผลงานวิชาการ งานสร้างสรรค์ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อสังคม เพื่อเป็นเวทีแห่งการเรียนรู้ร่วมกับเครือข่ายสถาบันการศึกษา นักวิชาการ และชุมชนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้ระหว่างกันก่อให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและเชิงพัฒนาสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดประชุมวิชาการครั้งนี้จะเป็นการแสดงให้เห็นศักยภาพด้านการพัฒนางานวิชาการของวิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดีและเป็นการยกระดับการยอมรับในแวดวงวิชาการ อีกทั้งเป็นเวทีนำเสนอผลงานและนวัตกรรมที่เป็นผลจากการศึกษาวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์ และเพื่อเป็นการฟื้นฟูอดีต พัฒนาปัจจุบัน สร้างสรรค์อนาคตเพื่อตน เพื่อสังคมและประเทศชาติต่อไป

6. วัตถุประสงค์

6.1 เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการระดับชาติ เพื่อการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์เชิงบูรณาการในการพัฒนาปัญญาและคุณธรรมของคนในสังคมประเทศชาติ

6.2 เพื่อเป็นเวทีเผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย ทางด้านพระพุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ด้านทวารวดีศึกษา ด้านสังคมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การพัฒนาสังคม ด้านสาขาสหวิทยาการศึกษาระดับชาติ

7. กิจกรรมในงาน

7.1) การปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “พุทธจริยศาสตร์ในคัมภีร์โบราณและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา” โดย รศ.ดร. ศานติ ภักดีคำ รองเลขาธิการราชบัณฑิตยสภา

7.2) การเสวนาวิชาการ เรื่อง “จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุคพุทธกาลสู่โลกดิจิทัล” ผู้ร่วมเสวนา ประกอบด้วย

(๑) พระมหาบุญเลิศ อินทปญฺโญ, ศ.ดร. รองผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี ฝ่ายบริหาร

(๒) ผศ.ดร. อภิรักษ์ เกษมผลกุล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

(๓) ดร.ธนกร ศรีสุกใส ผู้จัดการกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์

(๔) ดร.พิศาล บุญผูก มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

7.3) การนำเสนอผลงานวิชาการ ด้านพระพุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และทวารวดีศึกษา ด้านสังคมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ สหวิทยาการพัฒนาสังคม และ ด้านสหวิทยาการศึกษาระบบบรรยาย (Oral Presentation) โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานวิชาการ ประกอบด้วย

(๑) ผศ.ดร. กังวล คัชชิมา คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

(๒) ผศ.ดร. วรากรณ์ พูลสวัสดิ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

(๓) ผศ.ดร.คมพล สุวรรณภู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และ

(๔) พระมหาสุเทพ สุปณฺธิโต, ผศ. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

7.4) การจัดนิทรรศการแสดงผลงาน ประกอบด้วย

(๑) นิทรรศการวิถีวัฒนธรรม “แต่งกายแบบมอญ”

(๒) นิทรรศการวิถีวัฒนธรรม “ชิมอาหารมอญ”

- (๓) นิทรรศการผ้าทอมือ “มอญบ้านม่วง
- (๔) นิทรรศการผ้าทอมือ “ลาวครึ่ง”
- (๕) “สื่อสาร สร้างสรรค์ ภาษามอญ”
- (๖) “สาธิตการตัดพวงมะโหวด” นักเรียนโรงเรียนวัดคงคาราม ราชบุรี
- (๗) “ศิลปะการปะติด” นักเรียนโรงเรียนวัดคงคาราม ราชบุรี
- (๘) “สะบ้ามอญ” นักเรียนโรงเรียนวัดม่วง ราชบุรี
- (๙) การแสดงผลงาน กรมศิลปากร
- (๑๐) การแสดงผลงาน นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการพัฒนาสังคม
- (๑๑) กิจกรรมตอบปัญหาชิงรางวัล นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิตสาขาพระพุทธศาสนา

8. ผลสำเร็จ

ตัวชี้วัด (KPI)	เป้าหมาย	ผลดำเนินการ
1 มีหน่วยงานต่าง ๆ เข้าร่วม	5 หน่วยงาน	38 หน่วยงาน
2 มีผลงานเข้าร่วมนำเสนอ	50 ผลงาน	121 ผลงาน
3 ค่าเฉลี่ยประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม	3.50	4.69
4 ค่าเฉลี่ยประเมินการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้	3.50	4.80

9. ประโยชน์ที่ได้รับ

9.1 ผู้เข้าร่วมเสวนาเกิดการตระหนักเห็นคุณค่าและความสำคัญของจริยธรรมในคัมภีร์โบราณและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา นำไปสู่การถ่ายทอดเพื่อใช้ประโยชน์เชิงบูรณาการในการสร้างสังคมสันติสุขได้

9.2 นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา ประชาชน ผู้สนใจทั่วไป สามารถนำองค์ความรู้จากเวทีเสวนาทางวิชาการ และองค์ความรู้จากการเผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย ทางด้านพระพุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และด้านทวารวดีศึกษา ด้านสังคมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การพัฒนาสังคม ด้านสาขาสหวิทยาการศึกษา ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาปัญญาและคุณธรรมของสังคมประเทศชาติได้

คำสั่ง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่ ๒๓๙๓ / ๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเอกสารประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕

ในหัวข้อ “จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุคพุทธกาลสู่โลกดิจิทัล”

The 5th National Academic Conference (MCU.RK.2023)

วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เพื่อให้การจัดประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕ ในหัวข้อ “จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุคพุทธกาลสู่โลกดิจิทัล” The 5th National Academic Conference On Ethics in the Old Scriptures: From the Buddha Era to the Digital World (MCU.RK.2023) โดยใช้ระบบออนไลน์ ในวันอาทิตย์ ที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ณ วัดคงคาราม อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์และค่านิยมของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงแต่งตั้งให้ผู้มีรายนามดังต่อไปนี้ เป็นคณะกรรมการเอกสารประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕ ในหัวข้อ “จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุคพุทธกาลสู่โลกดิจิทัล” The 5th National Academic Conference On Ethics in the Old Scriptures: From the Buddha Era to the Digital World (MCU.RK.2023) วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย :-

๑. พระมหาบุญเลิศ อธิปญโญ, ศาสตราจารย์ ดร.	บรรณาธิการ
๒. พระมหาสมบุญ ฐิติโกโร, รองศาสตราจารย์ ดร.	กองบรรณาธิการ
๓. พระสุธีรัตนบัณฑิต, รองศาสตราจารย์ ดร.	กองบรรณาธิการ
๔. พระเมธาวิเชียร, รองศาสตราจารย์ ดร.	กองบรรณาธิการ
๕. พระมหาพนวินทร์ ปุริสุตตโม, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	กองบรรณาธิการ
๖. พระครูปลัดประวิทย์ วรตมโม, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	กองบรรณาธิการ
๗. ศาสตราจารย์ ดร. บุญทัน ดอกไธสง	กองบรรณาธิการ
๘. ศาสตราจารย์ ดร. วิษณุ จานจิตฺตเจริญ	กองบรรณาธิการ
๙. รองศาสตราจารย์ ดร. วุฒินันท์ กันทะเตียน	กองบรรณาธิการ
๑๐. รองศาสตราจารย์ ดร. ชลวิทย์ เขียวจิตต์	กองบรรณาธิการ
๑๑. รองศาสตราจารย์ ดร. สิริกร กาญจนสุนทร	กองบรรณาธิการ
๑๒. รองศาสตราจารย์ พ.ศ.อ.หญิง ดร. สิริพร นุชสำเนียง	กองบรรณาธิการ
๑๓. รองศาสตราจารย์ ดร. ประเวศ อินทองปาน	กองบรรณาธิการ

๓๔. รองศาสตราจารย์ ดร.โกนิจูฬ ศรีทอง	กองบรรณาธิการ
๓๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กังวล ศิษิขิมา	กองบรรณาธิการ
๓๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธุ์	กองบรรณาธิการ
๓๗. พระมหาประกาศิต สิริเมธ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์. ดร.	กองบรรณาธิการและเลขานุการ
๓๘. พระเจริญพงษ์ ธรรมทีโป, ดร.	กองบรรณาธิการและผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่ ดังนี้ :

๑) ตรวจสอบรูปแบบบทความ พิจารณาคุณภาพและความเหมาะสมของผลงานเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในงานประชุมวิชาการระดับชาติ ของวิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี

๒) ตรวจสอบการคัดลอกผลงานของผู้อื่น (Plagiarism) โดยใช้เครื่องมือหรือโปรแกรมที่เชื่อถือได้เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือต่อผลงานวิชาการที่ตีพิมพ์ในการประชุมวิชาการว่า ไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่นและพิจารณา "ตอบรับ" หรือ "ปฏิเสธ" การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานนั้น ๆ

๓) จัดทำต้นฉบับแก่ผู้ทรงคุณวุฒิ และจัดทำรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) ฉบับสมบูรณ์เพื่อเผยแพร่ต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๗ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(พระธรรมวัชรบัณฑิต, ศ.ดร.)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คำสั่ง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่ ๗๖๕ / ๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความทางวิชาการ (Peer Reviewer)

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕

ในหัวข้อ "จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุคพุทธกาลสู่โลกดิจิทัล"

The 5th National Academic Conference (MCU.RK.2023)

วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เพื่อให้การจัดประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕ ในหัวข้อ "จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุคพุทธกาลสู่โลกดิจิทัล" The 5th National Academic Conference On Ethics in the Old Scriptures. From the Buddha Era to the Digital World (MCU.RK.2023) โดยใช้ระบบออนไลน์ ในวันอาทิตย์ ที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ณ วัดสงคาราม อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์และตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงแต่งตั้งให้ผู้มีรายนามดังต่อไปนี้ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความทางวิชาการ (Peer Reviewer) การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕ ในหัวข้อ "จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุคพุทธกาลสู่โลกดิจิทัล" The 5th National Academic Conference On Ethics in the Old Scriptures: From the Buddha Era to the Digital World (MCU.RK.2023) วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย :-

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

๑. พระมหาสมบุญ วุฒิกโร, รองศาสตราจารย์ ดร.
๒. พระสุธีรัตนบัณฑิต, รองศาสตราจารย์ ดร.
๓. พระครูปลัดประวิทย์ วรธมโม, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.
๔. พระครูโสภณวิธานวิศร, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.
๕. ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง
๖. ศาสตราจารย์ ดร.จันทน์ อดิวัฒนสิทธิ์
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.สุพหล สุยะพรหม
๘. รองศาสตราจารย์ ดร.โกณัฐ ศรีทอง
๙. รองศาสตราจารย์ ดร.อิชชานันท์ อิศรเดช

- ๑๖. รองศาสตราจารย์ ดร. วรวิทย์ นิ่มศรีพันธ์
- ๑๗. รองศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ ศรีนิลนง
- ๑๘. รองศาสตราจารย์ ดร. สุภัทก์พันธ์ ศรีวิจิตร
- ๑๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภัทก์พันธ์ ศรีวิจิตร
- ๒๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพรัชวิทย์ อิ่มนงนาค
- ๒๑. พระครูโฆสภูมิภาสภิรัต วิมลสุโขทัย, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.
- ๒๒. พระครูโฆสภูมิภาสภิรัต วิมลสุโขทัย, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

๑	พระพรหมวิจิตรธรรม, รองศาสตราจารย์ ดร.	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
๒	พระพรหมวชิรวิเศษ ปุริสุตฺตโก., ผู้รับใบอนุญาต อาจารย์ ดร.	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
๓	ศาสตราจารย์ ดร. วิฑูรย์ อานันท์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๔	รองศาสตราจารย์ ดร. สุจิตต์ ภัทนะประณีต	มหาวิทยาลัยมหิดล
๕	รองศาสตราจารย์ ดร. วรวิทย์ อิ่มนงนาค	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๖	รองศาสตราจารย์ ดร. สุวิทย์ อัญญาสุนทร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๗	รองศาสตราจารย์ ดร. ประทีป อิ่มนงนาค	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๘	รองศาสตราจารย์ ดร. ไฉยมาร อิ่มนงนาค	มหาวิทยาลัยบูรพา
๙	รองศาสตราจารย์ ดร. สุภาภรณ์ อิ่มนงนาค	มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๐	รองศาสตราจารย์ ดร. อัญญา อิ่มนงนาค	มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
๑๑	รองศาสตราจารย์ ผ.อ.ศ.หญิง ดร. ศิริพร บุณยสาร	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
๑๒	รองศาสตราจารย์ อ.อ.ดร. อัญญา อิ่มนงนาค	มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
๑๓	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กัญญา อิ่มนงนาค	มหาวิทยาลัยศิลปากร
๑๔	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธ์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
๑๕	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประวีณ นิลพันธ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๑๖	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อ.อ.ดร. อัญญา อิ่มนงนาค	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ทั้งนี้ มีมติว่าให้ปิดตัวไป

ทำ ณ วันที่ ๗ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(พระธรรมวิชรวิวัฒน์, ศ.ดร.)

ผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร

คำสั่ง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่ ๗๖๕ / ๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕
ในหัวข้อ "จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุคพุทธกาลสู่โลกดิจิทัล"

The 5th National Academic Conference On Ethics in the Old Scriptures: From
the Buddha Era to the Digital World (MCU.RK.2023)

วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เพื่อใช้การจัดประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕ ในหัวข้อ "จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุค
พุทธกาลสู่โลกดิจิทัล" The 5th National Academic Conference On Ethics in the Old Scriptures:
From the Buddha Era to the Digital World (MCU.RK.2023) ให้ใช้ระบบออนไลน์ ในหัวข้อนี้ ที่
กรุงเทพฯ พ.ศ. ๒๕๖๖ ณ วัดคงคาราม ตำบลโพธิ์ตาก จังหวัดราชบุรี เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มี
ประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์และตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ (๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๖ จึงแต่งตั้งให้ผู้มีรายชื่อต่อไปนี้ เป็นคณะกรรมการจัดงานประชุมวิชาการ
ระดับชาติ ครั้งที่ ๕ ในหัวข้อ "จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุคพุทธกาลสู่โลกดิจิทัล" The 5th National
Academic Conference On Ethics in the Old Scriptures: From the Buddha Era to the Digital
World (MCU.RK.2023) วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ประกอบด้วย -

คณะกรรมการอำนวยการ

๑. อรรถพรสมบัติโชติธ, ศ.ดร.	ที่ปรึกษา
๒. พระพรหมเวที, Ph.D	ที่ปรึกษา
๓. พระธรรมปิฎกโชติธ, ศ.ดร.	ที่ปรึกษา
๔. พระธรรมวิธานนุวัตร, ดร	ประธานอำนวยการ
๕. พระเทพคุณธรรมณี, วศ.ดร.	รองประธานอำนวยการ
๖. พระเทพวิจิตรวาทย์, รศ.ดร	กรรมการ
๗. พระภิกษุวิจิตร นุญส	กรรมการ
๘. พระสุรวัชรสมบัติโชติธ, รศ.ดร	กรรมการ
๙. พระครูธีรธรรมวิจิตร	กรรมการ

๘.	พระมงคลบุญมีศรี อภัยปาลโม, ศ.๑๖	กรรมการ
๙.	พระครูบุญมีศรีวิวัฒน์, ๑๖	กรรมการ
๑๐.	พระครู, สังก.ธรรมจักร อจธ.มธ., ๑๗ ศ.๑๖.	กรรมการ
๑๑.	พระครูปลัดพลาสิทธิ์ วิสาโร	กรรมการ
๑๒.	ดร.วิวัฒน์ กิ่งแก้ว	กรรมการ
๑๓.	นาย.เกษมณี อรุณโณ	กรรมการ
๑๔.	ผศ.ดร.ภ. เบ็ญจ นิลจันทร์	กรรมการ
๑๕.	ดร.น.ส.พ. นิ่ง นิ่ง	กรรมการ
๑๖.	นายสุรสิทธิ์ วิเศษบรรณ	กรรมการ
๑๗.	นาย.ภ. นิล ต้าตระกูลธรรม.	กรรมการ
๑๘.	นาย.เกษมช. ใจดี	กรรมการ
๑๙.	ดร.สิริอุษา เสด.พระเสวีรัฐ	กรรมการ
๒๐.	พระครูใหญ่, สังก.ธรรมจักร อจธ.มธ., ๑๗ ศ.๑๖.	กรรมการ
๒๑.	พระมหาประภาสิทธิ์ สิริเมธ, ๑๗.๑๖.	กรรมการ
๒๒.	พระปลัดประพนธ์ สุภาโม, ๑๖.	กรรมการและเลข.๒๕/๖

มีหน้าที่ : ทำหน้าที่เผยแพร่วาทะคำสอน, ภา. สนับสนุนการดำเนินงาน, ทั้ง หน้าที่ใช้ให้สหกรณ์ และให้
 วัตถุประสงค์ ส่วนของการและคำขวัญมีความหมาย คำสอนให้เป็นที่ไปดี ส.ค. ๘. เรือรบ

คณะกรรมการดำเนินงาน

๑.	พระมงคลบุญมีศรี อภัยปาลโม, ศ.๑๖.	ประธานดำเนินงาน
๒.	พระครูบุญมีศรีวิวัฒน์, ๑๖	รองประธานดำเนินงาน
๓.	พระครู, สังก.ธรรมจักร อจธ.มธ., ๑๗ ศ.๑๖.	กรรมการ
๔.	ดร.วิวัฒน์ กิ่งแก้ว	กรรมการ
๕.	พระครูปลัดพลาสิทธิ์ วิสาโร	กรรมการ
๖.	พระมหาประภาสิทธิ์ สิริเมธ, ๑๗.๑๖.	กรรมการ
๗.	พระปลัดประพนธ์ สุภาโม, ๑๖.	กรรมการ
๘.	พระครูใหญ่, สังก.ธรรมจักร อจธ.มธ., ๑๗ ศ.๑๖.	กรรมการ
๙.	พระมหาประภาสิทธิ์ สิริเมธ, ๑๗	กรรมการ
๑๐.	ดร.สิริอุษา เสด.พระเสวีรัฐ	กรรมการ
๑๑.	ดร.ดร.เบญจ นิลจันทร์	กรรมการ
๑๒.	ดร.น.ส.พ. นิ่ง นิ่ง	กรรมการ
๑๓.	ผศ.ดร.ภ. เบ็ญจ นิลจันทร์	กรรมการ

๑๖.	ดร.นพ.นเรศพร ตันศิริวงศ์	กรรมการ
๑๗.	ดร. (พิเศษ) พง.สว.วิบูลย์ วงษ์สะอาด	กรรมการ
๑๘.	ดร.วันเกียรติคุณ อภัยศรี	กรรมการ
๑๙.	นายสุวัฒน์ วงศ์สุวัฒน์	กรรมการ
๒๐.	ดร.สุรัตน์ พันธ์ชัย	กรรมการ
๒๑.	นายสาวิตรี วรรณ พรมจันทร์	กรรมการ
๒๒.	นายโรจน์ศักดิ์ อภัยแสนวงศ์	กรรมการ
๒๓.	นายสมานพิชชา วัชรไวยศิริ จิน	กรรมการ
๒๔.	พระครูฤๅมย์ วัฒนศิริโกศล	กรรมการและเลขาธิการ
๒๕.	นายสมชาย สังข์ศรี	ผู้ช่วยเลขาธิการ
๒๖.	นางสาวศุภากรวัฒน์ เวชประสิทธิ์พาณิชย์	ผู้ช่วยเลขาธิการ
๒๗.	นางสาวกมลพร จี๋นแดน	ผู้ช่วยเลขาธิการ
๒๘.	นายบุญมีใจ มีถาวร	ผู้ช่วยเลขาธิการ
๒๙.	นายศิริวัฒน์ รัชวีวรรณ	ผู้ช่วยเลขาธิการ
๓๐.	นายสมฤทธิ์กาญจน์ พิลาภดี	ผู้ช่วยเลขาธิการ
๓๑.	นายสมชายกร วัชรมาตย์ศรี	ผู้ช่วยเลขาธิการ
๓๒.	นายสมศักดิ์วัฒน์ นนทิพย์	ผู้ช่วยเลขาธิการ
๓๓.	พระครูวัฒน์ เขมวณโณ	ผู้ช่วยเลขาธิการ
๓๔.	พระมหาสุวัฒน์ ฐานสุโขดม คต	ผู้ช่วยเลขาธิการ
๓๕.	พระมหาณรงค์ศักดิ์ สุขนิต	ผู้ช่วยเลขาธิการ

มีหน้าที่ : ดำเนินงานในโครงการ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ให้ดำเนินการไปอย่าง
 ความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งสิ้นและขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการฝ่ายวิชาการ

๑.	พระสงฆ์สุเถร อภิชาตมณีคุณ, ค.๑๖	เจ้าอาวาสคณะสงฆ์
๒.	พระปลื้ม, พระพนธ์ สุว.ศ.๒๓, ค.๑	รองเจ้าอาวาสคณะสงฆ์
๓.	พระสงฆ์, พระภาศิต มีรัตนโกศล, ค.๑๖	รองเจ้าอาวาส คณะสงฆ์
๔.	ดร.วันใจย์ อภัยชัย	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
๕.	พระครูโสมพิทักษ์วิภาสโกศล วัฒนสุโขดม, ค.๑๖	คณะทำงาน
๖.	พระครูโสมพิทักษ์วิภาสโกศล วัฒนสุโขดม, ค.๑๖	คณะทำงาน
๗.	พระมหาณรงค์พราน นนทิวัฒน์, ค.๑	คณะทำงาน
๘.	ดร.สุวิทย์ งาม และ สุวิชัย	คณะทำงาน
๙.	ดร.วันใจย์ อภัยชัย	คณะทำงาน
๑๐.	ดร.นพ.วิภา นันทกุล	คณะทำงาน

๔. ดร.สุรวัฒน์ ทัพพะรังสี	รองหัวหน้าคณะทำงาน
๕. นางสาววิไล ภรณ์ประทีป	คณะทำงาน
๖. พระมหาพรหมพงศ์ศักดิ์ สุขวัฒน์	คณะทำงาน
๗. นางสาวอุษิตา บุญนาค วิภาวัช	คณะทำงาน
๘. นางสาวเกตุกร วิเศษเกษร	คณะทำงาน
๙. นางสาวอัมพรระวี นนธิวัฑฒ์	คณะทำงาน
๑๐. พระมหาสุภาวัฒน์ ฐิตานุกาญจน์, ดร.	คณะทำงาน
๑๑. พระเชษฐาธิราช วัฒนพิบูลย์, ดร.	เลขาธิการคณะทำงาน

ที่ปรึกษา : ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนา ประสิทธิภาพผู้ทรงคุณวุฒิ, วิทยากร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง, ผู้จัดการ
 ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย, ผู้จัดการ ศูนย์สารสนเทศ, ผู้ตรวจงาน, ผู้รวมงาน และ ผู้ใช้ระบบอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการ
 ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย

คณะทำงานฝ่ายจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์

๑. นายไพโรจน์ พิพิธเกษม ณ นคร	หัวหน้าคณะทำงาน
๒. น.ศ.ดร. สาน้ำสี วัฒนวงษ์	คณะทำงาน
๓. นายณัฐ วัชร นาคบวงษ์	คณะทำงาน
๔. นายชัชวาลย์ สันติไส	คณะทำงาน
๕. นายสุภัทก์ วงศ์สุววัฒน์	คณะทำงาน
๖. ดร.สุรวัฒน์ ทัพพะรังสี	คณะทำงาน
๗. นายสมชาย สังข์ศรี	คณะทำงาน
๘. ดร.อัญญาชฎา อภิบาลศรี	คณะทำงาน
๙. นางสาวอัมพรระวี นนธิวัฑฒ์	เลขาธิการคณะทำงาน

ที่ปรึกษา : เจ้าหน้าที่ระบบประชาสัมพันธ์โครงการ ศึกษาศาสตร์ (IT & Mass-media) เพื่อประชาสัมพันธ์และ
 เสนอข้อมูลงาน และ/หรือ ผู้ใช้ระบบอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการ ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย

คณะทำงานฝ่ายการเงิน การบัญชี สวัสดิการและกองทัณฑ์

๑. พระไพโรจน์ประพนธ์ สุปรภักโธ, ดร.	หัวหน้าคณะทำงาน
๒. นายสมชาย สังข์ศรี	คณะทำงาน
๓. นางสาวณัฐชยา นนธิวัฑฒ์	คณะทำงาน
๔. นางสาวอุษิตา บุญนาค วิภาวัช	คณะทำงาน
๕. นางสาวเกตุกร วิเศษเกษร	คณะทำงาน
๖. นางสาวอรวิภา ธีระวงษ์	คณะทำงาน
๗. นางสาวกรรณิการ์ สัมภรณ์	เลขาธิการคณะทำงาน

ที่ปรึกษา : เจ้าหน้าที่บัญชีรายรับ - รายจ่ายในการดำเนินงานผู้ทรงคุณวุฒิ, จำนวนของคณะของคณาจารย์
 ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย, ผู้จัดการ กองทัณฑ์, สวัสดิการ กองส่งเสริมงาน และ/หรือ ผู้ใช้ระบบ
 อื่นๆ ตามที่คณะกรรมการศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย

จังหวัด กรุงเทพมหานคร

วันที่ ๗ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(พรธรรมาวัชรบัณฑิต, ศ.ดร.)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้มหาสารคามนครพนมวิทยะ แม่

กำหนดการ

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕

ในหัวข้อ “จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุคพุทธกาลสู่โลกดิจิทัล”

The 5th National Academic Conference On Ethics in the Old Scriptures: From the Buddha Era to the Digital World (MCU.RK.2023)

ในวันอาทิตย์ ที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ณ วัดคงคาราม อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
โดย วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กิจกรรมภาคเช้า :

๐๘.๓๐ น.	- ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร และผู้เข้าร่วมประชุมพร้อมกันในห้องประชุม
๐๘.๓๐-๐๘.๕๐ น.	- รับชมวีดิทัศน์ “วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาฯ กับการพัฒนาสังคม” - ชุดการแสดง “วัฒนธรรมมอญ” ชมรมผู้สูงอายุวัดคงคาราม ราชบุรี
๐๘.๕๐-๐๙.๓๐ น.	<p>พิธีเปิดการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕</p> <ul style="list-style-type: none"> - พระมหาบุญเลิศ อินทปญโญ, ศ.ดร. รองผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดีฯ ฝ่ายบริหาร นำบูชาพระรัตนตรัย กล่าวปรารภการจัดงานและกล่าวเปิดงาน - ดร.กฤติยา ถ้ำทอง ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา กล่าวถวายรายงาน - รศ.ดร. ศานติ ภัคดีคำ รองเลขาธิการราชบัณฑิตยสภา ปาฐกถานำประชุมวิชาการ เรื่อง “จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุคพุทธกาลสู่โลกดิจิทัล”
๐๙.๓๐-๑๐.๕๐ น.	<p>ผู้เข้าร่วมประชุมวิชาการ นำเสนอผลงานวิชาการที่ได้รับรางวัล</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ผศ.ดร.กั๊วล คัชชิมา คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ๒. ผศ.ดร.วราภรณ์ พูลสวัสดิ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ๓. ผศ.ดร.คมพล สุวรรณภู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี <p>ผู้ดำเนินรายการ : พระมหาสุเทพ สุปณฺธิโต, ผศ. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย</p>

กิจกรรมภาคเช้า :

	<p>ห้องประชุมย่อย ๑ นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา นำเสนอผลงานบทความวิชาการ เริ่ม เวลา ๐๙.๓๐ น.</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ</p> <p>๑. พระมหาประกาศิต สิริเมธ, ผศ.ดร. วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี</p> <p>๒. ผศ.ดร.โยตะ ชัยวรมันกุล วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี</p> <p>๓. ดร.กฤติยา ถ้ำทอง วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี</p>
<p>๑๐.๕๐-๑๑.๓๐ น.</p>	<p>ผู้เข้าร่วมประชุมวิชาการ ชมนิทรรศการ กิจกรรมเที่ยวชม/ตอบปัญหาชิงรางวัล</p> <p>จุดที่ ๑ จิตรกรรมฝาผนังยุครัตนโกสินทร์ตอนต้น อุโบสถวัดคงคาราม จุดที่ ๒ พิพิธภัณฑวัตถุคงคาราม คัมภีร์โบราณและศิลปวัตถุ</p> <p>เรียนรู้มรดกภูมิปัญญา สัมผัสชีวิตชุมชน ชิมอาหารพื้นถิ่น ช้อของฝาก</p> <ul style="list-style-type: none"> - บูธที่ ๑ นิทรรศการวิถีวัฒนธรรม “แต่งกายแบบมอญ” - บูธที่ ๒ นิทรรศการวิถีวัฒนธรรม “ชิมอาหารมอญ” - บูธที่ ๓ นิทรรศการผ้าทอมือ “มอญบ้านม่วง” - บูธที่ ๔ นิทรรศการผ้าทอมือ “ลาวครึ่ง” - บูธที่ ๕ “สื่อสาร สร้างสรรค์ ภาษามอญ” - บูธที่ ๖ “สาธิตการตัดพวงมะโหด” นักเรียนโรงเรียนวัดคงคาราม ราชบุรี - บูธที่ ๗ “ศิลปะการปะติด” นักเรียนโรงเรียนวัดคงคาราม ราชบุรี - บูธที่ ๘ “สะบ้ามอญ” นักเรียนโรงเรียนวัดม่วง ราชบุรี - บูธที่ ๙ การแสดงผลงาน กรมศิลปากร - บูธที่ ๑๐ การแสดงผลงาน นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการพัฒนาศังคม - บูธที่ ๑๑ กิจกรรมตอบปัญหาชิงรางวัล นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาพระพุทธศาสนา
<p>๑๑.๓๐-๑๒.๓๐ น.</p>	<p>พัก/ฉันภัตตาหารเพล</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแสดง ชุด “ระบำมอญสามัคคี” นักเรียนโรงเรียนธรรมาธิปไตย ราชบุรี - การแสดง ชุด “ระบำบ้านไร่” นักเรียนโรงเรียนธรรมาธิปไตย ราชบุรี - การแสดง “เต้น บาสโลบ มอญ” ชมรมผู้สูงอายุวัดคงคาราม ราชบุรี

กิจกรรมภาคบ่าย :

<p>๑๒.๓๐-๑๔.๓๐ น.</p>	<p>เสวนาวิชาการ เรื่อง “จริยธรรมในคัมภีร์โบราณ : จากยุคพุทธกาลสู่โลกดิจิทัล” (Ethics in the Old Scriptures: From the Buddha Era to the Digital World) ผู้ร่วมเสวนาประกอบด้วย</p> <p>๑. พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย</p> <p>๒. ผศ.ดร. อภิรักษ์ เกษมผลกุล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล</p> <p>๓. ดร.ธนกร ศรีสุขใส ผู้จัดการกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์</p> <p>ผู้ดำเนินรายการ : พระมหาบุญเลิศ อินทปญโญ, ศ.ดร. รองผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี</p>
<p>๑๔.๓๐</p>	<p>พิธีมอบรางวัล</p> <ul style="list-style-type: none"> - มอบเกียรติบัตรรางวัลบทความ ระดับดีเยี่ยม / ระดับดี - มอบเกียรติบัตรหน่วยงานเข้าร่วมแสดงผลงาน
<p>๑๕.๐๐ น.</p>	<p>พิธีปิดการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕ โดย พระธรรมวชิรานุวัตร, ดร. เจ้าคณะภาค ๑๔ ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี</p> <ul style="list-style-type: none"> - พระมหาบุญเลิศ อินทปญโญ, ศ.ดร. ประธานดำเนินงาน กล่าวถวายรายงาน - พระธรรมวชิรานุวัตร, ดร. ให้โอวาทปิดการประชุม

พิธีกร : พระมหาประกาศิต สิริเมธ, ผศ.ดร. / ดร.สุรัตน์ พักน้อย / ผศ.ดร.โยตะ ชัยวรมันกุล / ดร.กฤติยา ถ้ำทอง

หมายเหตุ : กำหนดการนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

กำหนดการนำเสนอผลงาน
การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕

ในวันอาทิตย์ ที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ณ วัดคงคาราม อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
โดย วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ

๑. ผศ.ดร.กั้วล คัชขิมา มหาวิทยาลัยศิลปากร
๒. ผศ.ดร.วรากรณ์ พูลสวัสดิ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
๓. ผศ.ดร.คมพล สุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
๔. พระมหาสุเทพ สุปณฺธิโต, ผศ. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (ผู้ดำเนินรายการ)

ผลงานที่ได้รับคัดเลือกให้นำเสนอ

ลำดับ	ชื่อผลงาน	ผู้นิพนธ์	เวลานำเสนอ
๑	พลังแห่งสมาธิในคัมภีร์พุทธโบราณ	พระมหาอริยะ อริยโชโย และ พระปลัดศานิตย์ นิจจงค์โณ	๐๙.๓๐-๐๙.๔๐
๒	จารีกนนครชุม : อักษรวิธิไทย วัฒนธรรมไทย และ พระพุทธรูปศาสนาในสมัยสมเด็จพระมหาธรรมราชาลิไทย	หนึ่งฤทัย เสียมทอง, ภัสราภรณ์ จันทร์แสงศิริ, เขียน อุ และบุญเลิศ วิวรรณ	๐๙.๔๐-๐๙.๕๐
๓	ความเชื่อเรื่องชีวิตหลังความตายมีอิทธิพลต่อแนวคิดและ พฤติกรรมของคนไทยอย่างไร	สุรเวท โตเจริญ	๐๙.๕๐-๑๐.๐๐
๔	การพัฒนาแนวทางการสื่อสารกัญชาผ่านสื่อออนไลน์	จารุวรรณ ชื่นฤทัย	๑๐.๐๐-๑๐.๑๐
๕	รูปแบบการจัดการเกษตรอินทรีย์ของเกษตรกรผู้เลี้ยง ปลาในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม	สุภาพร ชินวงษ์รอด	๑๐.๑๐-๑๐.๒๐
๖	อักษรวิธิไทยและลักษณะบันฑิตที่ปรากฏในสมุดไทย วรรณกรรมพระพุทธรูปศานานันโทปนันทสูตรคำหลวง	เกริกเกียรติ กุลวิสุทธิ, กฤตนันท์ โนจิต, วิจิตรา เฟ็งแข, และบุญเลิศ วิวรรณ	๑๐.๒๐-๑๐.๓๐
๗	การปรับตัวของครูปฐมวัยในยุค BANI WORD	นรินทร์ รินพนัสสัก, นัสวรรณ ใจมั่น และราชาวดี สุขภิรมย์	๑๐.๓๐-๑๐.๔๐
๘	ปริวรรตคัมภีร์โบราณเรื่อง “คำสอนศิษย์วัด” ของวัดคงคาราม จังหวัดราชบุรี	พระครูสันตยาภิรัต (สันติ สนฺตติโกโร)	๑๐.๔๐-๑๐.๕๐

สารบัญผลงาน

ที่	ชื่อผลงาน	หน้า
1	แนวทางการอนุรักษ์คัมภีร์โบราณของวัดในจังหวัดเพชรบูรณ์ โดย พระราชพัชรธรรมเมธี, พระสุธีวชิราภรณ์ และ พระมหาธนกร กิตติปัญญา	1-14
2	การจัดการองค์ความรู้ศิลปกรรมห่อไตร โดย พระครูสิริรัตนานุวัตร	15-28
3	คุณค่าพิธีเหยาที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชนชาวผู้ไท โดย ปัญญา กันภัย	29-37
4	วิวัฒนาการศาสนาและความสัมพันธ์การเมือง โดย บุญยืน งามเบรัมย์, เกษม ประอาจ และ มะลิ ทิพย์ประจง	38-45
5	สุขภาวะของพระสงฆ์ตามแนววิถีพุทธองค์รวม โดย พระปลัดวุฒิพงษ์ กิตติวณโณ	46-54
6	สืบชะตา แนวคิดและคุณค่าทางสังคมของชุมชนล้านนา โดย พระใบฎีกาแสงธรรม สุปญโญ, พระครูกิตติพัฒนานุยุต และ ประวิทย์ เอกเจริญสุข	55-62
7	พุทธศาสนิกชนกับการรักษาศีล 5 โดย พระครูกิตติพัฒนานุยุต, พระธนากร สบหนอง และ นรินทร์โชติ รินชมภู	63-67
8	ชุมชนสังคมการศึกษา โดย พระชยพล อุทัย และ พระมหาสุเมฆ สมานิตโต	68-76
9	พนักงานสอบสวนในอุดมคติของประชาชน โดย ณรงค์ ภูเยี่ยมจิตร	77-85
10	ศรัทธาในฐานะที่เป็นปัจจัยเกื้อกูลกับปัญญา โดย พระชลญาณมุนี	86-93
11	การกำหนดลมหายใจเข้า-ออก ตามหลักอานาปานสติในพระพุทธศาสนา โดย พระชัน แก้วลั้งสี, พระไพศาล โชติวีโร และ สิริพร คงประชา	94-102
12	หลักจริยธรรมกับการพัฒนาสังคม โดย อัญธิษฐา อักษรศรี, วันชัย แสงสุวรรณ, ภูริภัทร ห้วยหงษ์ทอง และ พัชณัญพร พิพิธวรโกคิน	103-114
13	หลักพุทธธรรมกับการพัฒนาชุมชน โดย พระณาฤทธิ์ โรพหสสทโธ, พระใบฎีกาธงชัย ออกุวีโร, และ ฐานพัฒน์ สุปุตรดี	115-127
14	การสอนสังคมศึกษาเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ โดย พระวิระพันธ์ ดิถุขปัญญา	128-141
15	ศีล วินัย พื้นฐานของการพัฒนาสังคม โดย พระใบฎีกาสมชาย ภูริปัญญา, พระมหาพิพัฒน์ วฑฒนสิริ, และ ฮาเร๊ะ โตะดิน	142-150

ที่	ชื่อผลงาน	หน้า
16	พลังแห่งสมาธิในคัมภีร์พุทธโบราณ โดย พระมหาอริยะ อริยชโย และ พระปลัดศานิตย์ นิจุจคุโณ	151-162
17	การจัดระบบมาตรการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม ในการทำงานสำหรับพนักงานในนิคมอุตสาหกรรมสินสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดย นันทวัฒน์ อ้นนารี	163-176
18	รูปแบบการจัดการเกษตรอินทรีย์ของเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดย สุภาพร ชินวงษ์รอด	177-189
19	บัณฑิตะกัในคัมภีร์พระพุทธศาสนา โดย พระมหาวิสุตร วิสุทธิปัญญา	190-201
20	การใช้หลักกฎหมายและหลักพุทธธรรมในการป้องกันผลประโยชน์ ทับซ้อนและการทุจริตคอร์รัปชันของสังคมไทย โดย อัญธิษฐา อักษรศรี, วันไชย์ กิ่งแก้ว, วันชัย แสงสุวรรณ และ บัญชา พนาลี	202-214
21	สถาบันการเมืองกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดย ภัคสิริ แอนิหน และ พระครูโสภณธรรมวิภูษิต	215-225
22	ภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ในเด็กปฐมวัย โดย นรินทร์ รินพนัสสัก, นัสวรรณ ใจมั่น และ ปรีชา ปั่นเกิด	226-233
23	สถานภาพงานวิจัยด้านการเรียนการสอนวรรณคดีไทยในช่วงปี พ.ศ. 2535 ถึง พ.ศ. 2544 โดย โยธิน ไกรษร, พระอนันต์ ครุฑโปรง และ กาญจนา วิชญาปกรณ์	234-248
24	สภาพปัญหาการถูกฟ้องคดีปกครองของสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ โดย สุชิน ชาญสูงเนิน	249-253
25	เทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารงานภาครัฐ โดย วรพล วรสุวรรณโรจน์, ภูเดช สันทับศาล และ สุทัศน์ อาสนาชัย	254-263
26	การพัฒนาแนวทางการสื่อสารกัญชาผ่านสื่อออนไลน์ โดย จารุวรรณ ชื่นฤทัย	264-277
27	การขับเคลื่อนองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล พระแดนชัย สุริยวิโส (สุริยวงศ์)	278-283
28	อารยขัดขึ้นในฐานะบทบาททางสังคมของครุบาเจ้าศรีวิชัย โดย นฤพันธ์ สมเจริญ และ พระครูโกวิทธรรมวาที	284-293
29	หลักพุทธธรรมกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของเยาวชน โดย ไผ่ทรีฐ มุละสีวะ	294-304
30	วิถีแห่งการเข้าถึงโมฆธรรมและการละกิเลสในพระพุทธศาสนาเถรวาท โดย นวรัตน์ อังศุพานิชย์	305-312

ที่	ชื่อผลงาน	หน้า
31	นิทานพญาแถน แก่นตำนานอาเซียน โดย ไผ่ทรัฐ มุละสีวะ	313-323
32	อัตลักษณ์ลาวครั้ง: อิทธิพลความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาและพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา โดย อ่ำพล บุคตาสาร, สุพัฒน์ ชัยวรรณ, ปรีดา จันทร์แจ่มศรี และ สายน้ำผึ้ง รัตตงาม	324-335
33	การประยุกต์ใช้หลักจริยธรรมทางพระพุทธศาสนาสำหรับอาชีพอาจารย์ โดย สุรชัย แก้วคุณ	336-344
34	การเป็นวิชาชีพของรัฐประศาสนศาสตร์ โดย ศักดา แยกผิวผ่อง, สุรกาญจน์ บุญกาวิณ และ พระปลัดพีระพงศ์ ฐิตธมโม	345-360
35	การทุจริตคอร์รัปชั่นเชิงนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปัญหาที่ต้องแก้ไข โดย สุรกาญจน์ บุญกาวิณ, ศักดา แยกผิวผ่อง และ พระปลัดพีระพงศ์ ฐิตธมโม	361-378
36	บทบาทผู้สูงอายุ: การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่วัยชราในการดูแลตนเอง โดย แม่ชีบุญช่วย ศรีเปรม, โยตะ ชัยวรมันกุล, ฤทธิชัย แกม และ รัตตกร แสงสุด	379-390
37	ศึกษาวិเคราะห์นิพพานในพระพุทธศาสนาเถรวาท โดย พระศุภชัย สุทธิรัตน	391-398
38	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 โดย ศรสมเด็จ อยู่เย็น, นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ และศักดิ์ดา งานมัน	399-412
39	พุทธปฏิมากรรมใบเสมาหินพระธาตุยาคูของชาวภาพสีนธุ์ โดย ไผ่ทรัฐ มุละสีวะ	413-426
40	ทิศทางการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ขององค์กรภาครัฐและเอกชน โดย สุรกาญจน์ บุญกาวิณ, พระปลัดพีระพงศ์ ฐิตธมโม และ ศักดา แยกผิวผ่อง	427-441
41	การส่งเสริมสุขภาพเชิงพุทธบูรณาการของผู้สูงอายุในสังคมไทย โดย พระครูสมุห์วัลลภ ฐิตส่วโร และ ฟองจันทร์ สุขสวัสดิ์ ณ อยุธยา	442-456
42	การใช้ทฤษฎีการพึ่งพาในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนเพื่อให้สอดคล้องตามเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน โดย ภูมิภควัชร์ ภูมิพงศ์คชสร, พระมหาธีรวัฒน์ เสสบุญโญ สุพัฒน์ ชัยวรรณ และ ฤทธิชัย แกม	457-468
43	การท่องเที่ยวเชิงพุทธ: การส่งเสริมวัฒนธรรมสำหรับนักท่องเที่ยวของวัดไร่ขิง พระอารามหลวง โดย สุพัฒน์ ชัยวรรณ, แม่ชีจำเรียง กำเนิดโทน, พระมหาณรงค์ศักดิ์ สุทนต์ และ ปรีดา จันทร์แจ่มศรี	469-481

ที่	ชื่อผลงาน	หน้า
44	กระบวนการเรียนรู้ในการบูรณาการวัดเพื่อการท่องเที่ยว โดย พระรวิโรจน์ จนทปญโญ	482-491
45	การสร้างเสริมสุขภาพทาง กาย, ใจ, และ จิต ตามแนวพุทธศาสตร์ โดย หนึ่งฤทัย พูลลาภ	492-496
46	สุนทรียธาตุ 3 : พุทธทัศน์เกี่ยวกับความงามและศิลปในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท โดย ชัญญาภักดิ์ ปลื้มจิตร	497-506
47	การจัดการความขัดแย้งในสังคมไทยเชิงพุทธบูรณาการ โดย พระครูใบฎีกาทัตตพล จนทวโส และ อุทัย อินทร์ักษ์	507-518
48	ประเพณีอุ้มพระดำน้ำ : สะท้อนคุณค่าและวิถีศรัทธาชาวเพชรบูรณ์ โดย ปุณย์ธนิตา วากะดวน	519-257
49	เรากำลังแสวงหาความจริงในอริยสัจ 4 โดย สมชาย บุญมีธารธรรม	528-536
50	เกสพุตตสูตร : ประชญาว่าด้วยเส้นทางสู่ที่สุดแห่งการแสวงหาของชีวิต โดย พระครูปลัดวินัย ธีรปญโญ	537-545
51	ลายสือไท : อักษรวิธียไทยและทศพิธราชธรรมของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช โดย นริภมล ไชยคำ, แจวอน ลี และ บุญเลิศ วิวรรณ	546-562
52	พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ศิลปากร : รูปแบบอักษร การยกเลิก และการปรับเปลี่ยนอักษรวิธียไทย สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม พ.ศ. 2485 - 2486 โดย บุญเลิศ วิวรรณ	563-581
53	สุขภาพทางปัญญาให้นักเรียนจังหวัดเพชรบูรณ์ โดย สุชิน ชาญสูงเนิน	582-586
54	การจัดการสังคมผู้สูงอายุแบบมีส่วนร่วมของชุมชนฐานรากในอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม โดย พระวิมาน คมภีรปญโญ	587-601
55	จารีกนกรชุม : อักษรวิธียไทย วัฒนธรรมไทย และพระพุทธศาสนาในสมัยสมเด็จพระมหา ธรรมราชาลัทธิไทย โดย หนึ่งฤทัย เสียมทอง, ภัศราภรณ์ จันทร์แสงศิริ, เขี่ยน อุ๋ และ บุญเลิศ วิวรรณ	602-613
56	ปวิวรรตคัมภีร์โบลานเรื่อง “คำสอนศิษย์วัด” ของวัดคงคาราม จังหวัดราชบุรี โดย พระครูสันตยาภีรัต (สันติ สนตติโร), สรวิชญ์ วงษ์สอาด, พระเจริญพงษ์ ธมมทีโป และ พระมหาณรงค์ศักดิ์ สุทนต์	614-629
57	ลักษณะและประเภทของความฝันตามทัศนะในคัมภีร์พระพุทธศาสนา โดย พระครูสมุห์พงษ์นรินทร์ จิตวโร	630-635

ที่	ชื่อผลงาน	หน้า
58	พระศรีอริยเมตไตรยเกิดขึ้นแล้วจริงหรือ โดย พระปลัดเกื้อกุล สุภานนโท	636-647
59	วิเคราะห์ลักษณะแห่งความทุกข์ในมุมมองคำสอนพุทธปรัชญาเถรวาท โดย พระปลัดสุชาติ สุชาติ	648-653
60	การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุตามหลักภาวนา 4 ของโรงเรียนผู้สูงอายุองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต๋ำ อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย โดย พระกิตติชัย จิตตปญโญ	654-662
61	ถอดบทเรียนการบริหารสถานการณการแพระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ภายในเรือนจำกลางนครปฐม โดย โยธิน ฉ่ำชื่นวงศ์ และ สุรัตน์ พักน้อย	663-673
62	อักขรวิธีไทยและลักษณะบันเทิงคดีที่ปรากฏในสมุดไทยวรรณกรรมพระพุทศศาสนานันโทปนันทสูตรคำหลวง โดย เกริกเกียรติ กุลวิสุทธิ์, กฤตนันท์ ในจิต, วิจิตรา เฟ็งแซ, และ บุญเลิศ วิวรรณ	674-689
63	อักขรวิธีไทยและโลกทัศน์ที่ปรากฏในบันทึกรายวันของออกพระวิสุทสุนทร (โกษาปาน) โดย สิริรัตน์ รักชาติ, ศักดิพัฒน์ อยู่สุข, ปฐมาพร มิ่งเจริญวงศ์ และ บุญเลิศ วิวรรณ	690-717
64	แนวทางในการปล่อยสัตว์น้ำตามบริบทสังคมไทย โดย ธเนศ เกษศิลป์ และ พระเจริญพงษ์ ธรรมทีโป	718-728
65	การส่งเสริมสุขภาพเชิงพุทธบูรณาการของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โดย พระนวลแก้ว ขนติธโร, ทรงวุฒิ รัตนะ และ กฤษฎายุทธ เต๋จ๊ะดี	729-743
66	การสร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน โดย พระสุริยะพล อตถกามา	744-753
67	การปรับตัวของครูปฐมวัยในยุค BANI WORD โดย นรินทร์ รินพนัสสัก, นัสวรรณ ใจมั่น และ ราชาวดี สุขภิรมย์	754-765
68	การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากทุนชุมชน โดย นรินทร์ รินพนัสสัก, นัสวรรณ ใจมั่น, นพรัตน์ พิมพ์สุข และ ทิพธิญา ภาวะพรหม	766-776
69	กุศโลบายสร้างความสุขตามหลักพระพุทศศาสนาเถรวาท โดย พระใบฎีกาธนกฤต ธนลาโภ	777-788
70	วิเคราะห์การประยุกต์ใช้หลักไตรลักษณ์ของชาวพุทศในสังคมไทย โดย พระกฤติพงษ์ สุรปญโญ	789-804
71	วิเคราะห์แนวทางการบรรลุตธรรมเพื่อความเป็นโสดาบันในสังคมไทย โดย พระครูประทีปธีรวัฒน์	805-814
72	วิเคราะห์ภูมิปัญญาพระพุทศศาสนากับการสร้างภูมิปัญญาสากล โดย พระณรงค์ อรุโณ	815-825

ที่	ชื่อผลงาน	หน้า
73	วิเคราะห์การบูรณาการอิทธิบาท 4 กับการปฏิบัติธรรมตามหลักพระพุทธศาสนา โดย พระครูอดุลธรรมสาร โอบาโส	826-837
74	วิเคราะห์เรื่องกรรมและการแก้กรรมตามหลักพระพุทธศาสนา โดย พระปลัดญาณธรรมสิทธิ์ ฉนทธมโม	838-850
75	ศึกษาแนวทางการดำเนินชีวิตภายใต้การระบาดของโรคโควิด 19 ตามหลักมัชฌิมาปฏิปทา โดย พระสมถวิล ปิยธมโม	851-864
76	วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของหลักสาราณียธรรมเพื่อสร้างความสามัคคี โดย พระสมุห์สันติ สุจิณฺโณ	865-875
77	วิเคราะห์บทบาทหน้าที่ผู้สอนและผู้เรียนยุคดิจิทัล โดย ปกักร สายบัว	876-885
78	การจัดการเรียนรู้ตามแนวพุทธศาสตร์ในศตวรรษที่ 21 โดย พิพัฒน์ แก้วใส	886-895
79	มโนทัศน์เชิงพื้นที่ทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ในยุค Next Normal โดย ฉัตรระวี มณีขัติย์, ผุสดี จิระวัฒน์กิจ และ พระครูใบฎีกาอภิชาติ ธรรมสุทฺโธ	896-904
80	การวิเคราะห์หลักสัมมาวาจาเพื่อประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาสำหรับครู โดย พระสมุห์นพดล อดุลยุตโต, พระเจริญพงษ์ ธรรมทีโป, รัตกร แสงสุด, พระมหาณรงค์ศักดิ์ สุทนต์ และ สุพัฒน์ ชัยวรรณ	905-916
81	แนวคิดประสิทธิภาพการบริหารการปกครองตนเองในยุคโลกาภิวัตน์ โดย พระปลัดพีระพงศ์ ฐิตธมโม, พระมหาวัชชัย ธรรมรสี และ สุรกาญจน์ บุญภาวิน	917-926
82	คุณค่าของงานพุทธศิลป์ โดย พระมหาวัชชัย ธรรมรสี และ พระปลัดพีระพงศ์ ฐิตธมโม	927-938
83	ประวัติและบทบาทสัตว์ป่าหิมพานต์ปูนปั้นที่ปรากฏในวัดล้านนา โดย พระครูกิตติพัฒนานุยุต และ พระครูไพโรจน์ศิริรักษ์	939-948
84	วิเคราะห์จริยธรรมกับความรับผิดชอบต่อสังคมของหน่วยงานภาครัฐ โดย ภูวเดช สีนทับศาล, วรพล วรสุวรรณโรจน์ และ สุทัศน์ อาสนาชัย	949-959
85	การเรียนรู้การสื่อความหมายต่างวัฒนธรรมนำไปสู่การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี โดย สุทัศน์ อาสนาชัย, ภูวเดช สีนทับศาล และ วรพล วรสุวรรณโรจน์	960-972
86	ห้องเรียนชุมชน : การสร้างการเรียนรู้เชิงพหุวัฒนธรรมในตำบลเวียงยอง โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน โดย พระปลัดประพจน์ อยู่สำราญ, ฉัตรระวี มณีขัติย์ และ ศักดิ์ดา งานหมั่น	973-982
87	พุทธจริยศาสตร์สำหรับการประยุกต์ใช้แก้ปัญหาจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ โดย อัจฉราพร ฉากครบุรี	983-993

ที่	ชื่อผลงาน	หน้า
88	แนวทางการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในเยาวชน สู่สังคมดิจิทัล โดย พระครูปลัดบุญสร้าง ปญญาวิโร และ อัจฉราพร ฉากครบุรี	994-1007
89	ความน่าอัศจรรย์ : รอยพระพุทธบาทของวัดพระธาตุคุดอยสะเก็ด พระอารามหลวง อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดย ภัทรภร ปันขญาธนาตุล	1008-1018
90	การสงเคราะห์ประชาชนผู้ประสบภัยโรคโควิด 19 ของคณะสงฆ์จังหวัดขอนแก่น โดย พระมหาประทีป สณฺญโม และ พระครูปัจฉิมวารานุกูล	1019-1032
91	นครปฐม : ศูนย์กลางพุทธเถรวาทในอาณาจักรทวารวดี โดย ไตรทศ โถวสกุล	1033-1044
92	การศึกษาการปฏิบัติงานของผู้นำท้องที่ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ในตำบลเชียงเคี่ยน อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย โดย แสงเดือน หมั่นศรีภูมิ	1045-1055
93	การพัฒนาสื่อการเรียนรู้อินโฟกราฟิกส์เรื่องเปรตในคัมภีร์เปตวัตถุ โดย พงษ์ดิสรณ์ ชื่นชม	1056-1064
94	พุทธวิธีการจัดระเบียบความคิดระดับความโกรธ โดย พระวชิระ ปญญาสาโร	1065-1078
95	ความเชื่อเรื่องชีวิตหลังความตายมีอิทธิพลต่อแนวคิดและพฤติกรรมของคนไทยอย่างไร โดย สุรวาท โตเจริญ	1079-1988
96	กลยุทธ์การตลาดท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัดตรัง โดย ดุสิตพร ฮกทา, จตุพร ฮกทา, พีรวิชญ์ สิงฆาพะ, สิริปญญากร ไกรเทพ, อมรรัตน์ สุทธิธรรมานนท์, กัลยาณี ยุทธการ, ฉมพร มีชน และ หัสชัยปกรณ์ ปานมา	1989-1997
97	วิเคราะห์วิถีการบำเพ็ญศบารมีในพระพุทธ ศาสนาเถรวาท โดย ญดา อังศุพานิชย์	1998-2007
98	อริยสัจ 4 : กฎธรรมชาติว่าด้วยลักษณะแห่งความจริงของชีวิตและวิถีสู่ความหลุดพ้น โดย พระมหาวิระ วีรนาโค	2008-2023
99	ลมหายใจแห่งสุขภาพ : หลักการปฏิบัติอานาปานสติเชิงบูรณาการเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ องค์รวม โดย ปิยวรรณ สง่าจิตร	2024-2030
100	ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรกับต้นทุนของหนี้สิน กรณีศึกษา : กลุ่มการท่องเที่ยว และสันตนาการในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดย ฉมพร มีชนะ, กัลยาณี ยุทธการ, อมรรัตน์ สุทธิธรรมานนท์, ดุสิตพร ฮกทา, จตุพร ฮกทา, สิริปญญากร ไกรเทพ และ หัสชัยปกรณ์ ปานมา	2031-2043
101	แนวทางการสร้างอาชีพสำหรับผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษเรือนจำกลางนครปฐม โดย จักรพงศ์ ป็องนาค และ พระปลัดประพจน์ อยู่สำราญ	2044-2053

ที่	ชื่อผลงาน	หน้า
102	กระบวนการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นการทำขนมกะหรี่ปั๊พของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ชุมชนบ้านเหล่าไฮ อำเภอกำแพงแก้ว จังหวัดยโสธร โดย ธันยพงศ์ สารรัตน์, สิริชัย ศรีชัย, ปิยะพงษ์ ภัคดีแพง, นราธิป เพชรกรรม และ อีรวัดน์ กัญยาสาย	2054-2071
103	แนวทางการส่งเสริมการค้าเงินธุรกิจร้านกาแฟสมัยใหม่ในจังหวัดตรัง โดย จตุพร สกทา, ดุสิตพร สกทา, กัลยาณี ยุทธการ, หัสชัยปกรณ์ ปานมา, พีรวิชญ์ สิง ฆาพะ, สิริปัญญากร ไกรเทพ, อมรรัตน์ สุทธิธรรมานนท์ และ ฉมพร มีชนะ	2072-2077
104	การขับเคลื่อนชุมชนคุณธรรมโดยใช้พลังบวร ของชุมชนบ้านเชียงพิณ อำเภอมือง อุดรธานี จังหวัดอุดรธานี โดย สุทัศน์ ศรีบุรมย์ และ สัญญา สดประเสริฐ	2078-2091
105	จริตคนยุคดิจิทัลกับพุทธพาณิชย์ โดย นัยนา เมืองฉิม	2092-2100
106	การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและผลกระทบต่อวัฒนธรรมองค์กร โดย สุวรงค์ วงศ์สุรวัดน์	2101-2108
107	แนวทางการปฏิบัติต่อสิทธิของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีเรือนจำกลางนครปฐม โดย ไผตรี ทองใบ และ สัญญา สดประเสริฐ	2109-2123
108	พฤติกรรมกรรมการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครปฐม โดย พฤษัก วิทยาเกียรติเลิศ และ สัญญา สดประเสริฐ	2124-2136
109	การพัฒนาชุดการสอนเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหอย (เดิมเอเนยเนินวังอุบลมรก) จังหวัดปราจีนบุรี โดย พระครูปลัดธนยศ กิตติปัญญา (โหลแก้ว) และ ศักดิ์ดา งานหมั่น	2137-2145

***หมายเหตุ :** บทความที่เผยแพร่ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการฉบับนี้เป็นความรับผิดชอบของ
ผู้พิมพ์ หากผู้พิมพ์ได้ละเมิดลิขสิทธิ์ผลงานของผู้หนึ่งผู้ใด กองบรรณาธิการไม่รับผิดชอบต่อการละเมิดดังกล่าว

การเรียนรู้การสื่อความหมายต่างวัฒนธรรมนำไปสู่การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี

LEARNING INTERCULTURAL COMMUNICATION LEADS TO GOOD INTERACTION

สุทัศน์ อาสนาชัย, ภูวเดช สินทับศาล และ วรพล วรสุวรรณโรจน์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช
Suthas Arsanachai, Phuwadet Sintabsan and Woraphon Worasuwanrot
Mahachulalongkornrajavidyalaya University Buddhajinarat Buddhist College
Email: suthas.ars@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเรียนรู้การสื่อความหมายกับชนต่างวัฒนธรรมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผลของการเรียนรู้จะก่อให้เกิดความรู้(knowledge)ทักษะ(Skill)และเจตคติ(Attitude)ในความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่หลากหลายก่อให้เกิดความเข้าใจวัฒนธรรมของบุคคลที่จะมีปฏิสัมพันธ์ด้วยทำให้เกิดการสื่อสารมีประสิทธิภาพดังนั้นการเรียนรู้วิธีการสื่อความหมายระหว่างวัฒนธรรมกันละกันทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมและมารยาทในการปฏิบัติตนในชาตินั้นๆในแต่ละประเทศและยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดทัศนคติเชิงบวกระหว่างกันได้มีการปฏิสัมพันธ์อย่างราบรื่นและเหมาะสม

คำสำคัญ : การเรียนรู้, การสื่อความหมายต่างวัฒนธรรม, การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี

Abstract

This academic article aims to learn to communicate with people of different cultures. Causing behavioral changes. The results of learning will produce knowledge, skill, and attitude in various cultural differences. This causes an understanding of the culture of the people who will interact, resulting in effective communication. So, learning how to communicate between cultures. resulting in knowledge and understanding of culture and etiquette in conducting oneself in that nation in each country. It is also an important factor that fosters positive attitudes among each other. There are smooth and appropriate interaction.

Keywords : Learning, Intercultural Communication, Good Interaction

บทนำ

สังคมในปัจจุบันเป็นสังคมแห่งยุคการสื่อสารไร้พรมแดนผู้คนทั่วโลกนี้สามารถเรียนรู้และสื่อสารซึ่งกันและกันได้ ทำให้สังคมโลกแคบลงจนเป็นสังคมที่อยู่ท่ามกลางของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม

การเกิดขึ้นของระบบเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่มีความทันสมัยทำให้มนุษย์มีโอกาสที่จะต้องติดต่อสื่อสารกับบุคคลที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่ต่างจากระบบการสื่อสารรวมถึงวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตของคนในยุคปัจจุบันจนหลอมรวมกลายเป็นหนึ่งเดียวกับการเรียนเพื่อการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจึงเป็นเหมือนกิจกรรมที่มีบทบาทสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งในการสื่อสารของมนุษย์ยุคปัจจุบันนี้และยังเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ตระหวักกันได้เพราะบุคคลที่มาจากวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกัน(Jiang,2006,p.407)ย่อมจะต้องมีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่ต่างกันและมีการแสดงออกทางพฤติกรรมต่างๆที่ต่างกัันดังนั้นการเรียนเพื่อการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจึงมีผลต่อการสื่อสารเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ โดยมนุษย์ต้องทำความเข้าใจกับพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่ต่างกััน (Dahl, 2005, p. 8)ซึ่งมีบทบาทในการช่วยลดความเข้าใจผิดพลาดในการสื่อสารและยังเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์เข้าใจถึงความแตกต่างที่เกิดขึ้นจากการแสดงออกจากการพฤติกรรมของบุคคลที่เราสื่อสารด้วยประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่มีผู้คนทั่วทั้งโลกเข้ามาเยี่ยมชมนหรือติดต่อปฏิสัมพันธ์เพื่อการติดต่อค้าขายหรือเพื่อการท่องเที่ยวชาวไทยทุกคนมีหน้าที่ในการต้อนรับเป็นอย่างดีเพื่อสร้างความประทับใจกับชาวต่างชาติที่มาเยือนและการที่จะสร้างความประทับใจหรือสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีนั้นจะต้องมีความเข้าใจในวัฒนธรรมที่ต่างกัันดังนั้นในบทความนี้จึงการนำเสนอความแตกต่างทางวัฒนธรรมเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพอันจะนำไปสู่การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีแต่ในบทความนี้จะนำเสนอเฉพาะความแตกต่างทางวัฒนธรรมโลกตะวันตกโดยเฉพาะของชาวอังกฤษกับสังคมไทยเท่านั้น

ความหมายของการเรียนรู้การสื่อความหมายต่างวัฒนธรรม

การเรียนรู้

การเรียนรู้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากประสบการณ์เดิมทำให้คนเผชิญกับสถานการณ์เดิมต่างไปจากเดิม เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งภายนอกและภายใน ลักษณะการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอาจเป็นได้ 4 ลักษณะ ได้แก่ การทำพฤติกรรมใหม่ การเลิกทำ การเพิ่มพฤติกรรมที่เคยทำและการลดพฤติกรรมที่เคยทำพฤติกรรมใดที่ไม่เปลี่ยนแปลงจึงไม่เรียกว่าเกิดการเรียนรู้ ผลของการเรียนรู้จะก่อให้เกิดความรู้ (knowledge) ทักษะ (Skill) และเจตคติ (Attitude)

การสื่อความหมายต่างวัฒนธรรม

วัฒนธรรมโดยทั่วไปหมายถึงรูปแบบของกิจกรรมของมนุษย์และโครงสร้างเชิงสัญลักษณ์ที่ทำให้กิจกรรมนั้นเด่นชัดและมีความสำคัญวิถีการดำเนินชีวิตซึ่งเป็นพฤติกรรมและสิ่งทีคนในหมู่นั้น ๆ สร้างขึ้นด้วยการเรียนรู้จากกันและกันและร่วมใช้อยู่ในหมู่พวกของตนซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามยุคสมัยและความเหมาะสม

ตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติพ.ศ.2485ได้จำกัดความหมายของวัฒนธรรมไว้ว่า “วัฒนธรรมคือลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงามความเป็นระเบียบเรียบร้อยความกลมเกลียวของชาติและศีลธรรมอันดีงามของประชาชน” สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2560)

การสื่อสารต่างวัฒนธรรม (Intercultural Communication) หมายถึงกระบวนการแลกเปลี่ยน และตีความสัญลักษณ์ในบริบทหนึ่งๆ โดยบุคคลในกระบวนการสื่อสารนั้น มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมมากในระดับที่มีการตีความ ซึ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมแตกต่างกันซึ่งนำไปสู่ความหมายที่ไม่เหมือนกัน อ้างถึงใน เมตตา วิวัฒนา

แอดเลอร์ (1997, p. 70) ให้คำนิยามของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมหรือต่างวัฒนธรรมไว้ว่าเป็นการสื่อสารที่ผู้ส่งสาร (sender) และผู้รับสาร (receiver) นั้นมาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน

เอ็ดเวิร์ด ที. ฮอลล์ (Edward T. Hall) นักมานุษยวิทยาได้กล่าวไว้ว่าการศึกษาศาสตร์สื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้บุคคลที่มาจากต่างวัฒนธรรมมีความเข้าใจวัฒนธรรมของบุคคลที่จะมีปฏิสัมพันธ์ด้วย เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ โดยที่ความรู้เรื่องการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมจะมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลที่มาจากต่างวัฒนธรรม ต่างเชื้อชาติ ทั้งในการสื่อสาร ระดับบุคคล องค์กร และระหว่างประเทศ

การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมุ่งเน้นไปที่การยอมรับและเคารพผู้ที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป้าหมายคือการปรับตัวเข้าหากันระหว่างสองวัฒนธรรมที่แตกต่างกันหรือมากกว่าซึ่งนำไปสู่วัฒนธรรมสองวัฒนธรรมหรือพหุวัฒนธรรมมากกว่าการผสมกลมกลืนอย่างสมบูรณ์และยังส่งเสริมการพัฒนาการรับรู้ทางวัฒนธรรมและช่วยให้เข้าใจอย่างเห็นอกเห็นใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

จากความหมายของการสื่อความหมายทางวัฒนธรรมที่กล่าวเบื้องต้นจะเห็นได้ว่าการเรียนรู้การสื่อความหมายต่างวัฒนธรรม ก็เพื่อช่วยให้บุคคลที่มาจากต่างวัฒนธรรม มีความเข้าใจวัฒนธรรมของบุคคลที่จะมีปฏิสัมพันธ์ด้วย ซึ่งในสังคมไทยก็มีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง อาจจะเหมือนหรือแตกต่างจากวัฒนธรรมของชาวตะวันตกหรือของชาวโลกทั่วก็ได้ แต่ในบทความนี้ จะนำเสนอความเหมือนหรือความแตกต่างทางวัฒนธรรมของสังคมไทยกับสังคมสหราชอาณาจักรเท่านั้น โดยมุ่งเน้นไปที่ มารยาทในสังคม (social etiquette) ข้อปฏิบัติและข้อห้าม (Dos and Don'ts) ในวิถีชีวิต เพื่อสร้างความเข้าใจที่ดีในระหว่างการสื่อสารหรือติดต่อปฏิสัมพันธ์

ขนบธรรมเนียมและมารยาททางสังคมของตะวันตก

มารยาทที่ดีมีความสำคัญต่อความรู้สึกที่ดีของผู้อื่นและกลายเป็นคนที่ผู้อื่นชื่นชอบและเคารพในสังคมของชาวตะวันตกสมัยก่อน เด็กๆจะถูกสอนไว้ว่า "จงทำกับผู้อื่นเหมือนอย่างที่คุณอยากให้เขาทำกับตนเสมอถ้าคุณอยู่ในที่ของเขา" นี่เป็นวิธีปฏิบัติที่ดีในปัจจุบัน หากคุณเคารพผู้อื่น คุณก็มีแนวโน้มที่จะได้รับการปฏิบัติด้วยความเคารพจากผู้อื่นด้วย หากคุณแสดงมารยาทที่ดีในทุกที่ที่คุณไป คุณก็จะได้รับการสนับสนุนจากผู้อื่นให้ประพฤติตนในลักษณะเดียวกันกับคุณด้วย มารยาทที่ดีนั้น ในสังคมของชาวตะวันตกได้แสดงถึงลักษณะของบุคคลที่มีบุคลิกภาพดังต่อไปนี้ (Devid p. Christopher, 2015, p. 55)

- เป็นคนช่างคิด (Be thoughtful)
- เป็นคนร่าเริง (Be cheerful)
- เป็นคนใจกว้าง (Be generous)
- ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น (Be co-operative)
- เป็นคนชอบเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ (Be helpful)
- อย่าเป็นคนเจ้ากี้เจ้าการ (Don't be bossy)
- อย่าดูถูกคนอื่นหรือพูดจาหยาบคาย (Don't put people down or say rude things)
- ต้องเคารพความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น (Respect other's privacy)
- ดูแลคุณสมบัติความเป็นส่วนตัวได้อย่างดี (Take care of personal property) และเราสามารถทำเป็นแผนภูมิได้ดังต่อไปนี้

จากแผนภูมิข้างต้นจะเห็นได้ว่า มารยาทสำคัญที่กล่าวเป็นเบื้องต้นนั้น สามารถนำไปสู่การปฏิบัติในชีวิตประจำหรือใช้ได้ทุกสังคม ดังนั้นควรสร้างให้มีอยู่จิตสำนึกของทุกสังคม แต่ถึงอย่างไร ในแต่ละสังคมย่อมมีข้อปฏิบัติย่อยที่แตกต่างกันออกไปตามความเชื่อหรือศาสนาและค่านิยมเป็นต้น หรือบางสังคมอาจจะมีข้อห้าม (Taboo) บางอย่างมาเกี่ยวข้องด้วย

มารยาทแบบผู้ดีอังกฤษ (English Manners)

มารยาทของชาวอังกฤษขึ้นชื่อว่าเป็นเมืองแห่งผู้ดี มารยาทที่ควรทำเมื่อเข้าสังคมหรือใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศอังกฤษ หรือเมื่อการติดต่อสัมพันธ์กับชาวอังกฤษนั้นมีมากมาย แต่ถึงอย่างไรก็ตามในสังคมของชาวอังกฤษก็ยังมีสิ่งที่ไม่ควรทำด้วย ดังนั้นเพื่อการสื่อสารต่างวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นจึงจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ ทำความเข้าใจ พร้อมสร้างการรับรู้ในวัฒนธรรมที่ต่างจากตน แต่ในบทความนี้จะกล่าวเฉพาะตัวอย่างมารยาททางสังคมที่เป็นขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมทางสังคม (Social Customs & Culture) หรือที่เป็นลักษณะเฉพาะของชาวอังกฤษ (Devid p. Christopher, 2015, p. 74)

การพบปะและทักทาย (Meeting & Greeting)

แม้ว่าชาวอังกฤษดูจากบุคลิกภายนอกจะเป็นคนเรียบร้อยและอาจจะดูเหมือนไม่เป็นกันเอง แต่ความจริงแล้วชาวอังกฤษเป็นคนที่เป็มิตรและยินดีต้อนรับผู้มาเยือนจากต่างประเทศเสมอ

มารยาทในการทักทายสำหรับชาวอังกฤษ คือการจับมือกับทุกคนแม้กระทั่งเด็กๆ เมื่อพบปะกันจะใช้วิธียื่นมือมาจับกันและเขย่ามือเล็กน้อย พร้อมพูด How do you do? หรือ Nice (Please) to meet you, my name is... ซึ่งอีกฝ่ายควรพูดตอบเช่นกัน จากนั้นเริ่มบทสนทนาด้วยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนผู้นั้น เช่น หน้าที่การงาน สิ่งที่เขาเรียน สิ่งสวยงามในประเทศของเขา หรือแม้มารยาทในการประชุมอย่างเป็นทางการ ในด้านสังคมหรือด้านธุรกิจ การจับมือกันเป็นการสุภาพ เมื่อต้องจากกันไป แต่การจับมือกันนั้นไม่ควรเป็นการแสดงออกทางอารมณ์มากเกินไป เพียงแต่แตะเบาๆ อย่างเป็นทางการเป็นมิตรก็พอ

รูปแบบการสื่อสาร (Communication style)

ชาวอังกฤษมีรูปแบบการสื่อสารที่ผสมผสานกันอย่างน่าสนใจ โดยครอบคลุมทั้งการไม่พูดพร่ำเพรื่อ และการสื่อสารอย่างตรงไปตรงมา หากมีสิ่งใดมีแนวโน้มที่ไม่แน่ใจ ก็จะใช้คำว่า 'อาจจะ (perhaps)', 'เป็นไปได้ (possibly)' หรือ 'อาจเป็นไปได้ (it could be)'

เมื่อมีสื่อสารกับคนที่มียศหรือระดับเท่าเทียมกับตนเอง คนอังกฤษจะพูดตรงไปตรงมาอย่างสุภาพเรียบร้อย หากต้องสื่อสารกับคนที่รู้จักหรือสนิท รูปแบบการสื่อสารอาจไม่เป็นทางการก็ได้ การสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษร ต้องเป็นไปตามระเบียบวิธีการ (protocol) ที่เข้มงวดอย่างมาก วิธีการจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับว่าผู้เขียนรู้จักผู้รับดีเพียงใด

การสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษรจะใช้ชื่อและนามสกุลของบุคคลนั้นเสมอ โดยทั่วไปแล้วชื่อแรกจะไม่ใช้ในการสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่คุณจะรู้จักบุคคลนั้นเป็นอย่างดี

ปัจจุบัน การใช้อีเมลถูกใช้อย่างแพร่หลายมากขึ้น แต่รูปแบบการสื่อสารยังคงเป็นทางการมากกว่าในหลายๆประเทศ ชาวอังกฤษส่วนใหญ่จะไม่ใช้คำสแลงหรือคำย่อ และจะคิดในแง่ลบเสมอหากการสื่อสารนั้นดูคุ้นเคยเกินไป (overly familiar)

การให้ของขวัญ (Gift Giving)

เป็นธรรมเนียมที่จะต้องให้ของขวัญเล็กน้อยแก่เจ้าภาพหากได้รับเชิญไปที่บ้าน โดยปกติจะเป็นชวดไวน์ ช็อคโกแลต หรือช็อกโกแลตก็ได้บางคนอาจส่งดอกไม้ไปล่วงหน้าก่อนงานเลี้ยงก็ได้ แต่การรับดอกไม้ในวันนั้นก็เป็นที่ยอมรับได้เหมือนกันและที่สำคัญของขวัญสามารถเปิดได้ทันทีเมื่อได้รับ แต่เป็นเรื่องที่รับไม่ได้ ถ้ามีการแลกเปลี่ยนหรือให้ของขวัญในสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ

การรับประทานอาหาร (Dining & Food)

มารยาทบนโต๊ะอาหาร ก็เหมือนกับชาวยุโรปที่อาศัยอยู่บนผืนแผ่นดินใหญ่ (continental) ทั่วไปเช่นถือส้อมด้วยมือซ้ายและถือมีดทางด้านขวาขณะรับประทานอาหาร ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ให้วางส้อมและมีดบนจานระหว่างคำหนึ่งคำ หรือพักเพื่อพูดคุย หากวางมีดลงแล้ว ก็สามารถพลิกส้อมได้ แต่อย่าให้ปลายส้อมชี้ขึ้นหรือจะเปลี่ยนมืออีกข้างก็ได้ ถ้าถนัดขวาจะเปลี่ยนและกินด้วยส้อมในมือขวาก็ได้อีกก่อนเจ้าภาพรองจนกว่าจะได้รับเชิญให้นั่งลง เพราะอาจถูกพาไปยังที่นั่งใดที่นั่งหนึ่งโดยเฉพาะก็ได้โดยวางข้อศอกบนโต๊ะอาหาร หากคุณยังรับประทานอาหารไม่เสร็จให้เอามือและส้อมไขว้กันบนจานโดยให้ส้อมอยู่เหนือมีด แต่ถ้าหากว่ารับประทานอาหารเสร็จแล้ว ให้วางมีดและส้อมพร้อมกันที่ตำแหน่งนาฬิกา 6.30 น.

วิธีการใช้มีดและส้อมของชาวอังกฤษ

ในบางโอกาสจะมีการแจกขนมปังปิ้งในมืออาหารที่เป็นทางการก็ได้ โดยเจ้าภาพจะยกแก้วขึ้น (โดยปกติแล้วจะเป็นไวน์หรือน้ำอัดลมก็ได้) และจะเชิญแขกมาร่ำลึกถึงบุคคลหรือเหตุการณ์ จากนั้นแขกจะยกแก้วขึ้นตามและดื่มวยพรอีกครั้งเมื่ออยู่ในผ้าเป็นเรื่องปกติที่จะจ่ายค่าเครื่องดื่มให้กับทุกคนในกลุ่มของของตนเอง หากได้รับเชิญไปรับประทานอาหารที่ร้านอาหาร บุคคลที่เป็นผู้เชิญมักจะต้องจ่ายเงินเอง สิ่งสำคัญคือต้องมาถึงตรงเวลา อย่าได้เถียงกันเรื่องใบปลิวค่าใช้จ่าย เพราะอาจตอบแทนในภายหลังก็ได้ และที่สำคัญห้ามกวักมือเพื่อเรียกพนักงานเสิร์ฟ หากอยู่ในร้านอาหาร

การเยี่ยมบ้าน (Visiting a home)

การเยี่ยมบ้านเรือนในสังคมของชาวอังกฤษ อาจแตกต่างจากวัฒนธรรมยุโรปอื่นๆ ตรงที่ชาวอังกฤษชอบให้ความบันเทิงแก่ผู้มาเยี่ยมเยียนในบ้านของตนเอง

ถ้าถูกรับเชิญ ชาวอังกฤษจะให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลา แต่คุณอาจมาถึงช้ากว่าที่ ได้รับเชิญไปร่วมรับประทานอาหารเย็น 10-15 นาทีก็ได้แต่ไม่ควรทำ และไม่จำเป็นต้องถอดรองเท้าเสมอไปเมื่อเข้าไปในบ้านชาวอังกฤษ แต่ควรสอบถามว่า สามารถสวมรองเท้าได้หรือไม่

มารยาทที่สำคัญๆของสหราชอาณาจักรที่ควรทราบ

ในสหราชอาณาจักร มีมารยาทหลายอย่างที่จำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ หรือหลีกเลี่ยงที่จะไม่ปฏิบัติในบางอย่าง (DOs and DON'TS) เพื่อเป็นการปรับตัวหรือประพฤติดีๆที่เหมาะสมกับสังคมนั้นๆ ซึ่งอาจจะแตกต่างจากวัฒนธรรมเดิมของตนก็ได้

สิ่งที่ต้องพึงปฏิบัติในสหราชอาณาจักร (Dos in Britain)

- ยืนเข้าแถว (Do stand in line)

การยืนเข้าคิวอย่างอดทน ไม่ว่าจะเป็นการต่อแถวขึ้นรถบัส จ่ายเงินซื้อของ หรือสั่งอาหารถือเป็นธรรมเนียมและมารยาทที่ควรทำให้เป็นนิสัยอย่างยิ่ง ชาวอังกฤษจะถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และการต่อคิวยังจัดเป็นมารยาทสากลอีกด้วย

- ผู้ชายต้องถอดหมวกเมื่อเข้าไปในบ้าน (Do take your hat off when you go indoors (men only))

เป็นเรื่องไม่สุภาพสำหรับผู้ชายที่จะสวมหมวกเข้าไปในบ้าน หรือในโบสถ์ ปัจจุบันนี้อาจจะเป็นเรื่องปกติมากขึ้นก็ได้ที่จะเห็นผู้ชายสวมหมวกในบ้าน อย่างไรก็ตาม คนรุ่นเก่าก็ยังคงมองว่าไม่สุภาพเดิม

- รู้จักกล่าวขอโทษ (Excuse Me, Pardon Me and Sorry)

การกล่าวคำขอโทษจะได้ยินบ่อยมากแม้ว่าจะไม่เรื่องร้ายแรงก็ตามเพราะเขาถือว่าเป็นสิ่งสุภาพที่จะกล่าวขอโทษหากสิ่งนั้นที่เขาทำอาจเป็นการรบกวนเราแม้แต่เรื่องเล็กน้อยๆ เช่น การกล่าวขอโทษเมื่อต้องการขอทางเดินเมื่อมีคนมายืนขวางการกล่าวขอโทษก่อนเมื่อต้องการสอบถามอะไรบางอย่าง หรือแม้กระทั่งการขอความช่วยเหลือ คำขอโทษสามารถกล่าวได้หลายแบบ เช่น Sorry, Pardon Me (หรือพูดสั้นๆว่า Pardon) และ Excuse Me

- จ่ายเงินทันที (Pay as you go)

ชำระค่าเครื่องดื่มตามที่คุณสั่งในผับและบาร์ทันทีที่เข้าไปใช้บริการ

- กล่าวคำว่า ได้โปรด และ ขอขอบคุณ (Please and Thank you or Cheers)

เป็นมารยาทที่ดีที่จะกล่าวว่า "ได้โปรด" และ "ขอขอบคุณ" ถ้าไม่พูดจะถือว่าเป็นไม่สุภาพ และจะสังเกตเห็นชาวอังกฤษส่วนมากจะนิยมใช้กันมาก ตัวอย่างสถานการณ์ต่างๆ เช่น

When you get out of a taxi, you should always say thank you to the driver.

เมื่อลงจากแท็กซี่ควรกล่าวขอบคุณคนขับเสมอ

You should say thank you to a waiter when they give you your food.

ควรกล่าวขอบคุณพนักงานเสิร์ฟเมื่อพวกเขาให้อาหารแก่คุณ

When you are offered something, you don't want you should never say no, you should always say no thank you or just thank you.

เมื่อได้รับบางสิ่งที่ไม่ต้องการไม่ควรพูดปฏิเสธด้วยถ้อยคำสั้นแต่ควรกล่าวปฏิเสธพร้อมกับคำว่า ไม่หละ ขอขอบคุณ คุณควรปฏิเสธเสมอ ขอขอบคุณ หรือเพียงแค่ขอบคุณ

- การสบสายตา (Eye contact)

ในที่สาธารณะและโดยเฉพาะอย่างยิ่งบนระบบขนส่งสาธารณะผู้คนที่หลีกเลี่ยงการสบตากับคนแปลกหน้าเสมอ ชาวอังกฤษจะรู้สึกไม่สบายใจหากรู้สึกราวกับว่ามีคนกำลังจ้องมองอยู่

- ปิดปากเมื่อหาวหรือไอ (Cover your Mouth) เอามือปิดปากเสมอเวลาหาวหรือไอ ไม่เช่นนั้นอาจโดนมองด้วยสายตารังเกียจได้

- จับมือกัน (Do Shake Hands) เมื่อถูกแนะนำให้รู้จักกับใครสักคนเป็นครั้งแรก ให้จับมือขวาของเขาด้วยมือขวาของคุณ

- ยิ้มแย้ม (Do Smile) ใบหน้าที่ยิ้มแย้มคือใบหน้าที่สร้างความประทับใจให้กับบุคคลอื่น

- ขับรถทางด้านซ้าย (Do drive on the left side) ในประเทศอังกฤษมีกฎจราจรเหมือนกับประเทศไทยคือให้ขับรถในด้านซ้ายของถนน

- การเปิดประตูให้ผู้อื่น (Open/hold doors for other people) ทั้งชายและหญิงต่างเปิดประตูให้กันและกันได้ ขึ้นอยู่กับว่าใครจะเข้าประตูก่อน

สิ่งที่ห้ามปฏิบัติในสหราชอาณาจักร (Don't in Britain)

ในสหราชอาณาจักรมีสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติแล้วก็มีสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติอีกด้วยอาจจะเป็นผลมาจากข้อห้ามทางสังคม(taboos)และวัฒนธรรมหรือค่านิยมที่มีการปฏิบัติต่อกันมีหลายอย่างที่จำเป็นต้องเรียนรู้และปฏิบัติตามอย่างถูกต้อง เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี

- อย่าทักทายผู้คนด้วยการจูบ (Do not greet people with a kiss)

ชาวอังกฤษจะไม่ทักทายด้วยการจูบ จะทักทายด้วยการจูบก็เฉพาะคนที่เป็นเพื่อนสนิทหรือเป็นญาติเท่านั้น

- หลีกเลี่ยงการพูดเสียงดังในที่สาธารณะ (Avoid talking loudly in public)

- การจ้องมองใครก็ตามในที่สาธารณะถือเป็นการไม่สุภาพ (It is impolite to stare at anyone in public)

- การให้ความสำคัญกับความเป็นส่วนตัวสูง (Privacy is highly regarded)

ความเป็นส่วนตัวในสังคมของชาวตะวันตกถือว่าเป็นเรื่องสมควรระมัดระวัง ถ้าพูดหรือแสดงออกไปอาจจะถูกมองว่าเป็นการไม่สุภาพก็ได้ เช่น

อย่าถามถึงอายุของผู้หญิง เพราะการถามอายุของผู้หญิงถือเป็นการไม่สุภาพ

Don't ask about a woman's age. It's rude to ask a woman's age.

อย่าถามคำถามส่วนตัวหรือเรื่องส่วนตัว เช่น คุณหาเงินได้เท่าไร? "คุณหนักเท่าไร" หรือ "ทำไมคุณยังไม่แต่งงาน"

Do not ask personal or intimate questions such as "How much money do you earn?" "How much do you weigh?" or "Why aren't you married?".

- อย่าแคะจมูกในที่สาธารณะ (Do not pick your nose in public)

เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่งที่จะไปแคะจมูกในที่สาธารณะ หากจำเป็นต้องจะทำ
ให้ใช้ผ้าเช็ดหน้าปิดด้วย

- การถ่มน้ำลายลงถนนถือเป็นมารยาทที่แย่มาก (Spitting in the street is considered to
be very bad mannered.)

พฤติกรรมที่แสดงออกลักษณะนี้ถือว่าเป็นมารยาทที่แย่มากไม่ควรทำในทุกๆสังคมบางสังคมอาจจะ
มีบทลงโทษตั้งแต่เบาไปจนถึงหนัก แตกต่างกันไป

- อย่าเรอในที่สาธารณะ (Do not burp in public)

การเรอในที่สาธารณะ ชาวอังกฤษถือว่าเป็นมารยาทที่ไม่เหมาะสม แต่ถ้าไม่สามารถหยุดเรอได้
ให้ใช้มือปิดปากแล้วกล่าวคำว่า "pardon me" ขอโทษ

- อย่าผายลมในที่สาธารณะ (Do not pass wind in public)

การผายลมในที่สาธารณะในสังคมของตะวันตกถือว่าเป็นการไม่สุภาพ แต่ถ้าจำเป็นต้องทำต้อง
เข้าไปในส่วนตัวแล้วค่อยปล่อย แต่ถ้าเป็นเหตุบังเอิญ ให้พูดว่า "pardon me" (ขอโทษ)

ขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมไทย (Thai culture and tradition)

สิ่งที่คนในสังคมยึดถือปฏิบัติสืบต่อกันมานาน มีคุณค่าทางชีวิตมักแฝงไปด้วยศีลธรรมจรรยา
ความคิด ความเชื่อ เช่น การมีมารยาทไทย การปฏิบัติตนอย่างถูกกาลเทศะ รวมถึงการมีประเพณีต่าง ๆ
ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของชาติไทย (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม 2560 น. 23)
ควรให้ชาวต่างชาติควรทราบถึงสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมไทย
ดังนี้

สิ่งที่ควรทำ (Do's)

1. คนไทยทักทายและแสดงความเคารพด้วยการไหว้พร้อมกล่าวคำว่า "สวัสดี" โดยเอามือประสาน
กันด้านหน้าของหน้าอกและก้มศีรษะเล็กน้อย

Thais greet and pay respect to each other using a "Wai" and saying "Sawasdee".
Thais greet by putting hands in the front of the chest level and bow head

2. คนไทยมักส่งรอยยิ้มให้กันและกันแสดงถึงความเป็นมิตรไมตรีแม้จะไม่เคยรู้จักกันมาก่อน
Thais usually smile to show their kindness.

3. หากมีใครมาไหว้คุณก่อน คุณควรจะไหว้ผู้นั้นคืน หรือภาษาไทยเรียกว่า "การรับไหว้"

If somebody greets you with "Wai" you should do the same thing.

4. เมื่อได้รับเชิญหรือไปเยี่ยมเยียนผู้ใด ควรจะมีของฝากไปมอบให้เพื่อแสดงน้ำใจไมตรี

Visiting someone, you should have some souvenirs with you.

5. ควรถอดหมวกและรองเท้าเมื่อเข้าบ้านคนอื่น วัด และร้านค้าบางแห่ง

Do take off your hats and shoes before entering temple and houses.

6. ควรแต่งกายด้วยความเคารพเมื่อไปเยี่ยมชมวัดและพระราชวัง ควรคลุมเข่าและไหล่

Do dress respectfully when visiting temples and palaces. Knees and shoulders
should be covered.

7. ควรแสดงเคารพพระพุทธรูปเพราะพระพุทธรูปเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในประเทศไทยและห้ามปิ่น
หรือนั่ง

Do respect all Buddha images. Buddha images are sacred in Thailand and are not to be climbed or sat on.

8. ควรยืนขึ้นเพื่อแสดงความเคารพ เมื่อคุณได้ยินเสียงเพลงชาติหรือเพลงสรรเสริญพระบารมี คุณอาจได้ยินเสียงเพลงชาติไทยในพื้นที่สาธารณะ

Do stand up when you hear the national anthem or royal anthem. You may hear the Thai national anthem in public spaces.

9. ยิ้มเข้าไว้! รอยยิ้มสามารถช่วยเสริมสร้างเจตนารมณ์ที่ดีและเป็นที่ยอมรับในประเทศไทย

Do smile! a smile can go a long way in establishing good intent and that will be appreciated in Thailand.

สิ่งที่ไม่ควรทำในสังคมไทย (Thailand don'ts) (สุทัศน์ อาสนาชัย, หน้า 369)

1. ไม่ควรขึ้นเสียงโกรธหรือก้าวร้าวในที่สาธารณะเพราะถือเป็นการเสียมารยาทในวัฒนธรรมไทย

Do not show any aggressive emotions in public because it is considered impolite in Thai manners.

2. คนไทยถือว่าศีรษะเป็นของสูงจึงไม่ควรแตะต้องศีรษะของผู้อื่นหากบังเอิญพลาดไปแตะศีรษะของผู้อื่น ควรกล่าวคำขอโทษโดยเร็ว

Thais believe that the head is the highest part of the body, they do not touch someone's head. If by chance, you touch their head, you should say sorry.

3. ไม่ควรจับหรือส่งสิ่งของข้ามศีรษะ ซึ่งถือว่าไม่สุภาพ

Do not pass thing over the head which is impolite manner.

4. ไม่ควรโยนสิ่งของให้กับผู้อื่น Do not throw things to anyone.

5. คนไทยถือว่าเท้าเป็นของต่ำจึงไม่ควรยกเท้าพาดบนโต๊ะเก้าอี้หรือใช้เท้าชี้คนหรือสิ่งของใด ๆ

Thais believe that the foot is the lowest part of the body, it is impolite to put your foot on the table or use it to point at anyone.

6. ไม่ควรแสดงความรักด้วยการกอดจูบในที่สาธารณะ หรือเขตศาสนสถาน

Do not kiss or hug in public or religious site.

7. ไม่ควรทักทายคนไทย โดยเฉพาะสุภาพสตรี ด้วยการโอบกอด หรือจูบ

Do not greet Thai female by hugging or kissing.

8. ไม่ควรพูดคุยหรือเคี้ยวอาหารเสียงดังในขณะที่รับประทานอาหาร

Do not make loud noise or talk when eating.

9. ไม่ควรแต่งกายด้วยชุดสีดำในงานพิธีมงคลต่างๆ เช่น งานแต่งงาน เยี่ยมผู้ป่วย วันเกิด

Do not wear black dress in auspicious ceremonies, for example wedding, visiting people and birthday. (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม. 2560 113-117 หน้า)

ความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างไทยกับตะวันตก

วัฒนธรรมระหว่างไทยกับตะวันตกบางครั้งอาจจะมีอิทธิพลต่อกันซึ่งอาจมีลักษณะที่คล้ายกันหรือแตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากความเชื่อและค่านิยมที่แตกต่างกัน บางอย่างสังคมไทยทำได้ แต่ชาวตะวันตกทำไม่ได้ ตัวอย่างเช่น

- ชาวตะวันตกสามารถใช้เท้าทำอะไรก็ได้ เช่นเปิดประตู หรือเปิดพัดลม
The westerners use their feet to do stuff such as open doors and turn on fans.
แต่ในขณะที่คนไทยจะไม่ทำแบบนี้
Thais would never do that.
- คนไทยก้มศีรษะและหลังลง เวลาเดินผ่านคนอื่นโดยเฉพาะผู้ที่มีอายุมากกว่าตน
Thais crouch down as they walk past others.
แต่ในขณะที่ชาวตะวันตกแค่เดินผ่านไปเฉยๆเท่านั้น
The westerners just walk past.
- คนไทยไม่วางหนังสือบนพื้นทั่วไป เพราะถือว่าหนังสือเป็นสิ่งที่ควรให้ความเคารพ
Thais never put books on the ground.
แต่ในขณะที่ชาวตะวันตก สามารถวางหนังสือบนพื้นหรือที่ไหนก็ได้
The westerners put books on the ground all the time.
- ชาวตะวันตกกอดกันกับเพื่อนๆ แม้กระทั่งคนที่เพศตรงข้ามก็ได้
The westerners hug their friends even if it's someone of the opposite sex.
แต่ในขณะที่คนไทยไม่ค่อยกอดกันกับเพื่อนๆ
Thais usually don't hug their friends.
- คนไทยจะชอบสั่งอาหารมาแบ่งกันกิน
Thais order food for everybody to share together.
ในขณะที่ชาวตะวันตกโดยทั่วไปนิยมสั่งอาหารให้ตัวเองกินเท่านั้น
The westerners typically order for just themselves.
- คนไทยถอดรองเท้าก่อนเข้าไปข้างในทุกครั้ง
Thai always take off their shoes before going inside.
แต่ในขณะที่ชาวตะวันตก จะถอดรองเท้าต่อเมื่อถูกขอให้ถอดเท่านั้น
The westerners only take off their shoes when they're told to do so.
- ชาวตะวันตกจะนิยมให้ทิปคนบริการและคนขับแท็กซี่
The westerners tip servers and taxi drivers.
คนไทยโดยทั่วไปไม่นิยมให้ทิป Thais typically don't tip.

การวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมตะวันตก

จากการศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่างทางวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมตะวันตก จากประเด็นสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำ (Dos and Don'ts) ในวิถีชีวิตแตกต่างกัน ความเชื่อและค่านิยมที่ต่างกันอย่างก่อให้เกิดข้อห้ามและปฏิบัติที่ต่างกันไป โดยสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

1. วัฒนธรรมไทยให้ความสำคัญกับจิตใจเป็นสำคัญโดยมุ่งจุดหมายสำคัญเพื่อขัดเกลาจิตใจของสมาชิกในสังคมให้เป็นคนดีประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่ตีฝึกลงใจให้มีสภาพที่อ่อนโยน มีเมตตาริจิตต่อผู้อื่น ก่อให้เกิดสิ่งที่ควรทำข้อหนึ่งคือ คนไทยมักส่งรอยยิ้มให้กันละกันเสมอ แสดงถึงความเป็นมิตรไมตรี ถึงแม้จะไม่เคยรู้จักกันมาก่อนก็ตาม หรือการให้ผู้อื่นได้ง่าย ดังนั้นจึงวลีว่า ไม่เป็นไร หรือใจเย็นๆ

เป็นต้นแต่วัฒนธรรมตะวันตกให้ความสำคัญกับค่านิยมในด้านวัตถุนิยมมากกว่าดังนั้นต่างคนต่างแสวงหาผลประโยชน์หรือผลกำไรที่ตนต้องการมากที่สุด ในสังคมชาวตะวันตก จึงตกอยู่ภาวะเคร่งเครียด

2. วัฒนธรรมไทยส่วนใหญ่เป็นวัฒนธรรมของผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท จึงมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดดำรงชีวิตอยู่โดยการพึ่งพาอาศัยกัน เป็นลักษณะของครอบครัวรวม แต่วัฒนธรรมตะวันตกจะเป็นวัฒนธรรมของผู้ที่ประกอบอาชีพทางด้านอุตสาหกรรมและบริการที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองจึงไม่มีการพึ่งพาอาศัยกันมากนัก เป็นลักษณะต่างคนต่างอยู่

3. วัฒนธรรมไทยให้ความสำคัญกับผู้อาวุโสเนื่องจากท่านเหล่านี้เป็นผู้ที่ได้สร้างประโยชน์ให้กับสังคมมากมายเป็นผู้ที่มีประสบการณ์มีความรู้ความสามารถจึงได้รับการยกย่องและยอมรับจากทุกคนในสังคมดังนั้นจึงมีข้อพึงปฏิบัติต่อผู้มีอายุเช่นคนไทยจะให้ความเคารพนับถือโดยให้เกียรติกับผู้อาวุโสกว่าและบุคคลสำคัญ หรือถ้ามีการรับประทานอาหารร่วมกัน คนไทยก็ให้เกียรติผู้อาวุโสรับประทานก่อน แต่ในสังคมตะวันตกให้ความสำคัญให้ความสำคัญกับความเท่าเทียมกันหมด

4. วัฒนธรรมไทยมีพื้นฐานมาจากความเชื่อทางพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติไทยมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยคนไทยส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธจึงมีลักษณะนิสัยที่เอื้อเพื่อแผ่เมตตา กรุณาเห็นอกเห็นใจต่อเพื่อนมนุษย์โดยทั่วไป ชอบทำบุญ ดังนั้น การแบ่งปันน้ำใจจะเห็นได้ทั่วไปเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ต่างๆ

5. วัฒนธรรมตะวันตกจะให้ความสำคัญกับความเป็นตัวมากอะไรที่เป็นเรื่องส่วนตัวถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ไม่ควรที่จะไปล่วงรู้หรือก้าวล่วงดังนั้นจึงข้อที่ไม่พึงปฏิบัติต่อชาวตะวันตกเช่นอย่าถามคำถามส่วนตัวหรือเรื่องส่วนตัว เช่น คุณได้รับเงินเดือนเท่าไร" "คุณหนักเท่าไร" หรือ "ทำไมคุณยังไม่แต่งงาน" เป็นต้น

6. วัฒนธรรมตะวันตก ให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลามาก เพราะมีคติพจน์ที่ว่า "Time is money" เวลาเป็นเงินเป็นทอง

บทสรุป

การเรียนรู้การสื่อความหมายต่างวัฒนธรรมคือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากประสบการณ์เดิม ผลของการเรียนรู้จะก่อให้เกิดความรู้ (knowledge) ทักษะ (Skill) และเจตคติ (Attitude) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้บุคคลที่มาจากต่างวัฒนธรรมมีความเข้าใจวัฒนธรรมของบุคคลที่จะมีปฏิสัมพันธ์ด้วย เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ โดยที่ความรู้เรื่องการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม จะมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลที่มาจากต่างวัฒนธรรม ต่างเชื้อชาติ ทั้งในการสื่อสารระดับบุคคลองค์กรและระหว่างประเทศเกิดความเข้าใจในมารยาทที่ดีมีความสำคัญต่อความรู้สึกที่ดีต่อผู้อื่นและกลายเป็นคนที่ผู้อื่นชื่นชอบและเคารพมารยาทที่สำคัญๆในการดำเนินชีวิตที่ควรฝึกรับรู้ให้มีในจิตใจ เช่น คือ เป็นคนช่างคิด เป็นคนร่าเริง เป็นคนใจกว้าง ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น เป็นคนชอบเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ต้องเคารพความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น เป็นต้น

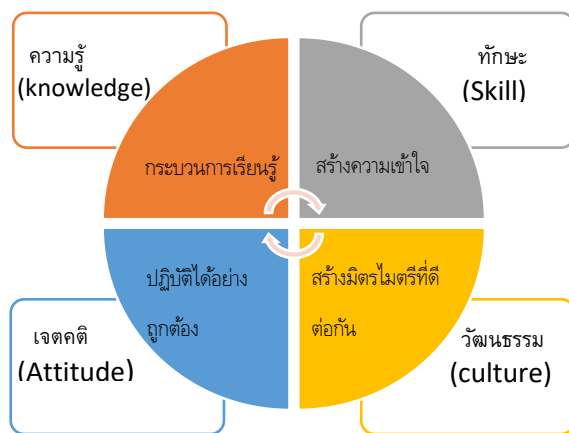
ในสหราชอาณาจักรมีมารยาทหลายอย่างที่จำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติหรือหลีกเลี่ยงที่จะไม่ปฏิบัติในบางอย่าง (DOs and DON'TS) ตัวอย่างสิ่งที่จะต้องปฏิบัติในสหราชอาณาจักร ที่เด่นชัดเช่น การยื่นเข้าแถวผู้ชายต้องถอดหมวกเมื่อเข้าไปในบ้านการรู้จักกล่าวขอโทษการปิดปากเมื่อหาวหรือไอ เป็นต้นส่วนสิ่งที่ไม่พึงปฏิบัติในสหราชอาณาจักรเช่นการจ้องมองใครก็ตามในที่สาธารณะถือเป็นการไม่สุภาพการให้ความสำคัญกับความเป็นส่วนตัวสูงไม่ควรถามเรื่องส่วนตัวหรือการถ่มน้ำลายลงถนนถือเป็นการ

มารยาทที่แย่มากเป็นต้นสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมไทยตัวอย่างสิ่งที่ควรทำ (Do's) เช่น การทักทายและแสดงความเคารพด้วยการไหว้ พร้อมกล่าวคำว่า "สวัสดี" การส่งรอยยิ้มให้กันและกันแสดงถึงความเป็นมิตรไมตรีแม้จะไม่เคยรู้จักกันมาก่อนการถอดหมวกและรองเท้าเมื่อเข้าบ้านคนอื่น วัด เป็นต้น

สิ่งที่ไม่ควรทำในสังคมไทยเช่นไม่ควรแสดงความรักด้วยการกอดจูบในที่สาธารณะหรือเขตศาสนสถานไม่ควรทักทายคนไทยโดยเฉพาะสุภาพสตรีด้วยการโอบกอดหรือจูบ เป็นต้นเมื่อได้การเรียนรู้วิธีการสื่อความหมายระหว่างวัฒนธรรมกันละกันทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมและมารยาทในการปฏิบัติตนในชาตินั้นๆในแต่ละประเทศที่เข้าไปติดต่อสัมพันธ์และยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดทัศนคติเชิงบวกระหว่างกันได้ มีการประสัมพันธ์อย่างราบรื่นและเหมาะสม

องค์ความรู้ที่ได้รับ

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา“การเรียนรู้การสื่อความหมายต่างวัฒนธรรมนำไปสู่การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี”ผลของการเรียนรู้ในความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่หลากลายก่อให้เกิดความเข้าใจวัฒนธรรมของบุคคลที่จะมีปฏิสัมพันธ์ด้วยทำให้เกิดการสื่อสารมีประสิทธิภาพดังนั้นการเรียนรู้วิธีการสื่อความหมายระหว่างวัฒนธรรมกันละกันทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมและมารยาทในการปฏิบัติตนในชาตินั้นๆในแต่ละประเทศ และยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดทัศนคติเชิงบวกระหว่างกันได้ มีการปฏิสัมพันธ์อย่างราบรื่นและเหมาะสม สรุปเป็นแผนภาพประกอบ ดังนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม. (2560). **แนวทางปฏิบัติด้านมารยาทละวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน**. กรุงเทพฯ : สำนักงานกิจกรรมโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- เมตตา วิวัฒนานุกุล (กฤตวิทย์). (2559). **การสื่อสารต่างวัฒนธรรม**, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย..

- สุทัศน์ อาสนาชัย. (2563). **ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม**. พิษณุโลก : โรงพิมพ์
ประกายกรปรีดิ์
- Adler, N. S. (1997). **International dimensions of organizational behavior**. Cincinnati: South-
Western College Publishing.
- Devid p. Christopher, (2015).**British Culture an Introduction**, Routledge Taylor & Franic
Croup London English.
- Jiang, X. (2006). **Towards intercultural communication: from micro to macro perspectives**.
Intercultural Education,
- Hall, E. T. (1959). **The Silent Language**. New York: Doubleday & Company Dahl, S. (2005).
Intercultural Research: The Current State of Knowledge.
Retrieved December 15, (2012), from <http://papers.ssrn.com/sol3/papers>.

